

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Sha'ar Gan 'Eden

Jacob Koppel ben Moses <of Mezhirech>

<שטריוזעם ק"קב> ליפאק בקעי

Ḳorets, 1803

[סיקידצ חרוא ירעש]

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9351

פתח ראשון רדק א שאלה על הירוש העולם בזה הזמן

יודעי התורה והבני המחקר איתם המחברים ידעו המסופים האלקית כולם כאחד יגידו ויעידו על הירוש העולם והראו במופה שנתחדש העולם ברעון המחולל רעיון ולא הכרחי ומאחר הכניח מעיד על זה באמרו בשם אמרו כי וני הקדמוני ואשלו לו חי מי מנטי אשר יגש כי מי מנד ההכחה יגיע הם ואלום חסרון ביטולתו חלל שמרטטו הטוב שדרט להטיב חידש עלתו להטיב לברואו כ"ח אין עול' למי ייטיב וזהו שאמר האושרר חודק לעולם כי עשיק' ואקוה כי טוב במקד נגד חסיק' והוא מוכן :

והנה כאן יש מקום שאלה וקושיא ענומה מה שהרגישו בה כל המי הפחדר מה עשם יש לחדש העולם עתה ולא קודם לכן שהיו המחולל העליון הוא היה נמלא קודם זמן חידש העולם ולמה לא נחחדש העולם קודם זה הזמן וכי יש הם ואלום שמי ברעונו : והא כתיב חני' לא שניתי טוב כאמר על המדות שמתלבש בהם עילת על כל העולות שהוא המחולל העליון וקל וחומר בן בנו של קל וחומר לעילת כל העילת שאין שמי ברעונו : והייתי תירון על זה הקושיא שמתרשט לפי דרכם באמרום שבעל הרעון שהוא עילת כל העילת ובינת כל הסיבות שיער במחשבתו הקדומה שלמהשבה זו אין לה לא ראשית ולא תכלית שזמן בריאתו עולם יאות לפי רענו שיהיה דוקא בזה הזמן לא מתקדם ולא מאוחר מאיזה טעם הכתום שהיה במחשבתו ועל מחשבה זו הקדומה מאמר בהדי בפני דרתינא למה לך כי אין יעלה בשום נמלא להשיג טעם המחשבה זו חבל על כל פנים סוף כל סוף אין כאן שמי רעון כי תמיד היה מחשבתו ורענו לברוא את העולם בזה הזמן אשר הוא יאות לפי מחשבתו ורענו והוא מוכן :

אך אם קבלה הוא נקבל כי אף שילאנו מירי חובת השאלה הכל עדיין לא ילאנו חובה ביחוד הקושיא העלומה מהם כן קשה ה"חך הוא בעל הרעון בעל ממלכתו קודם בריאת עולם שהרי עיקר בריאת עולם היה כדי להוליד פעולותיו על ידי המדות ולהשגום סמיתיו שנקרא רחום וחנון שכל זה יושלם ולא מכה אל השעל על ידי מדותיו ובראיו דמיון הגשמה ששעלצ ע"י חיברי סגוף כמ"ש לקמן וקודם שברא העולם היה בעל ממלכתו מה שלא נאות לתואר זה לבעה"ר והוא מוכן :

רדק ב' בויתבאר הנהגת השמיטות עד היובר הגדול

והנה ראיתי בכתבים מתורי האר"י ז"ל שמתרשט זה הקושיא וגם האל' בחלל מחתח באמרום שזו כוונת חז"ל באמרום אין שאליו מה לפניו ומה לאחר שפירשו שאסור לשאול מה היה קודם בריאת העולם וכן מה יהיה אחר שויכלה זה העולם כמאמר חז"ל שיתא חלפי שנין קיימח עלמח וחד חריב וחחר זה הזמן אשר החקירה ועל זה נאמר במופלח מוקד כל תדרגו ובמכוסה מוקד אל תחקרו ואמרו שכללו בזה הדבר גם היסור השאלה והקושיא הכל' וראש דבריהם חמת אך שאין הדברים ככתבם וכלשונם ולומר שאסור לחקור ולתור מה ה'קודם זה הזמן ולמה יתחדש העולם בזה הזמן כי כל הדורך בזה הדרך טח עניו מראות בספר התמונה ששם מבאר כל הנהגות השמיטות היינו שמבאר שם שבבעה חלפיש נקרא שמיט' ח' ומבואר שם שזה השמיטה אשר חזו בו נקרא שמיטת הפחד רענו לומר כי יש עשר ספירות והם נקראים צפי חכמי האמת עשר שמות שהם שמוקו ומדעותיו של עילת כל העילת והם כח"ר חכמ"ה ב"ה"ה וזה השלשה נקראו ג' ראשונות ונקראים ימי קדם ושנים קדמוניות כמ"ש לפנינו ויש עוד למטה מהם שבע ספירות והם נקראים חסד פחד תפארת גלח הוד יסוד מלכות

והם נקראו ימי עולם וטפות עולם : ומבואר שם שקודם שנתחדש זה העולם שהם שבעה חלפין שנין שחזו בו היה גם כן עולם מלא ושימש ג' ב' ו' חלפי שנין והיה נקרא שמיטת ח' שמיטת ההסד נגד ספירה ראשונה מן השבעה ספירות הכל' ובזו השמיטה הוא הכל טוב ולא היה יצר הרע שולט בזה השמיטה ולא היה שער ועונש לכל נבראים האמלאים בזה השמיטה : והשמיטה שחזו בו הוא נגד ספירות הפחד : ולכן הירר הרע גובר בזה השמיטה לפי שזו הספירה היא מסטרה דשמאלה כמ"ש לקמן שהוא מדת לפון ומלפון תפחה הרעה : ולכן נקרא הירר הרע לפי דכתיב ואת הלפניו חרמיק מעליך והוא ליתן בזה השמיטה להיבדק בזה בני אדם ולכן יש סכר ועונש בזה השמיטה שנקרא שמיטת הנסיון והגידוף והבחרה ויחנה לבני אדם כי הוא עיקר הנסיון והגידוף בסוד ויהי האדם נכפש היה ידעי טעוריקין וזמי יודע"ההבס"היה : כי אף שגלוי לפניו סוף הבחירה וימנה כמאמר רז"ל והלו לדיק ורשע לא קאמר : וכתיב מי יצן ויהי לבבם זה כל היום ליראה ואמרו מלפן שהגן בירי שמים הן מיראת שמים והוא מוכן :

רדק ג' בוית סוד השמיטה שנקרא שמיטת הפחד

ועל פי זה אמרתי דבר נאה ומתקבל מה שאמרו ז"ל אם הראשונים כמלאכים חזו ככני אדם והם הראשונים ככני אדם חזו כחמורים מי נתן ליתן דבריהם בשמיטתם ולפלא בשקל' מחלום לאחר ככל' ולא לחשו בשמי הקלות מ"ה"ה אל קוה ולומר הם הראשונים כמלאכים חזו כחמורים כי בגבום שמים טעל הדרך נבחו ומשבתם ומחשבתו והוא מוכן אך הוא הדבר שדברנו למעלה פשם התמונה אך הדע שחבאר שם בתמונה שמהם יש בשמיטה היותו והם היו גם בשמיטה שצמרה והמה כחמורים שכתבו חלילה לה' כמו ויוסף היה ומשם היה ועולא בהם לרמו שחיו כבר בשמיטה הקדומה ושתלפלו בזה השמיטה לתיקון הדור בשמיטתם כפי רענו ומחשבתו של בעל הרעון ומאריך שם בענין זה ולפעל"ד חפשי שגוה כיוונת במאמרום ז"ל כל מי שחמור בו היה עולם חזו ראה והוא מוכן : וגוה כיוונת ג"כ באמרום הם הראשונים העונה היינו חותן כמות שחזו בשמיטה שצמרה שמיטת ההסד שחזו כמלאכים שלא היה יצר הרע שולט בהם חזו היינו שגבגגו בזה השמיטה נעשו ככני אדם שיה"ר שולט בהם ע"ש האדם הראשון כמאמר הקדום חכן כאלם תמותו והם הראשונים היינו חותם שחזו בשמיטה שצמרה ולפי שירדו בזה השמיטה נעשו ככני אדם חזו היינו הנחמט שנשמוקטו מזה השמיטה והקשה כחמורים שאלו כעכשית הקדומה הקליפות האלוטים כזו השמיטה ולכן אמרו כחמורים שהוא ראש הקליפה כמ"ש לקמן והוא מוכן :

ונחזור אל הענין כי בתמונה הכל' מבאר שם כל הנהגת של כל השמיטות חף חותם שיהי אחר שמיטה ומה עד שיכלו' שמיטות נגד' ספירות מן יסוד עד מכות ובעל שמיטת ח' חלפיש ו' שמיטת ז' הוא מ"ט חלפיש ובהם' שמיטות וחכ"כ יהיה הויבר הגדול שהוא חלף החמשים והוא נגד ספי' הבינה שנקרא יוכל הגדול כמאמר הכתוב בשנת האוב' הואת תשובו חיים אל חרותם שכל ח' יורם מדרגתו וכל הדברים יואורו אל שרשם שממנה יצאו וחליה ישובו עכ"ל התמונה : והסג עיקר סוד דברי התמונה יבואר מתוך הדברים שלקמן אך עתה עניינכם נטבח יביעו כי כבר חקרו ודעו קודם שנתחדש זה העולם ומה שיהיה אחר שויכלה זאת השמיטה שנקרא עולם וחזו הדברים כפשען : וכגע בנמק שחזו זה מ"ש אין דורשין לפנים ומה לאחר נלמד מקרא דכתיב כי שאל נא ליתן ראשונים למן היום אשר ברא' ח' חלפיש האדם על האדמה והוא מלפן חקש שחל' ואין שואלים מה לפנים ומה לאחר : והנה לדקדק בזה התקרא כמעט שם בו ששם יתר דה"ל לפתוח שם נא למן היום וגו' וימים ראשונים למה לי ועוד מתי חינון ית ראשונים מכלל דליתא חרתיים ה' ניאו ראשונים ה' ניאו חרתיים חלל

חלל
לוא
הס
בת
ע"פ
וכא
מל'
הת
והוא
אשר
חבל
הבי
יבנו
לשמ
מבי
החל
רק
שע
לפ
שית
הש
קדי
ויב
כע
זה
רעו
הם
עול
כן
שם
אל
הש
שי
הש
הל
הח
הח
הח
יה
הח
דג
לל
לט

שפירושו מקום פניו מן הדקן : לפי שתרגום רומן על הדקן :
 כמו שאכתוב לקמן : ואלו היה מעט דין שנסלקו האורות
 למעלה ואף כי זה היה מזה עובד לסיקוב לצדו ע"ז כיון
 שנסתלקו האורות מן המקום לא ימלט ממנו אל הדקן שהיה
 הסד דרטי להתפשט ולהאיר ולא לעלות ולהסתלק וכל עליו
 וסיקוב הוא מזה הדקן המונע מלהתפשט כמ"ש הכל בחר הסיקוב
 וזכור כלל זה :

דרך ב' בו יתכאר למה ניתק האור מעט מעט ולא בפעם אחת

המעם מה שאמרנו שאור ניתק מן הגקודה מעט מעט
 ולא בפעם אחת זה היה כדי שיארו רובם של
 האור שניתק במקום פניו שלא יעלה הרושם עם האור : והמשל
 למים אם תשפך מים על חיזה דבר המושפע ברדיפה גדולה
 אף שיהיה חיזה גומא מעט באותו דבר או חיזה מקום נמוך
 לא יארו בהם שום טפת מים מזה הרדיפה אבל אם המים
 נשפכים לאט לאט או יארו הרבה מים בכל מקומות הגומאים
 כן היה בדבר הזה באור הגדול שהוא ממש מאור אין סוף
 וניתק מן הגקודה מעט מעט כדי שיארו אחריו ברכה והוא
 רובם אורות מה שנסתלקו שרשימו נאחר במקומו במקום
 פניו כדי שלא יארו המקום רק תכל וכל כבוד לא היה שביה
 עד שעתה רובם כמו שאמרנו למעלה שזה האור שהוא
 מנקודת העלכות הוא כוד שביה ובכל מקום שהשכינה עם
 עם מקומה אף שעתה למעלה נאחר רשימה במקומה כדי
 שתוכל לשב למקומה הראשון כי אין השכינה שורה על דבר
 רק כבוד הכתוב אם רוח המושל תעלה עליו מקומך אל
 תחז : וכמ"ח ונתתי תחת כלב כל חכם לב ויביב דמנה
 לתבואין : ואל היהם כבול להשיב הרי המושל חיזו דומה
 לנחש כי מי יעצב ע"י כי זה המושל הוא רק שייך לגבי דידן
 אבל לגבי קודשא בריך הוא אחר המים הגויים במחציתו ועמידים
 ברוח פיו לא שייך זה והיה לנתק האור בפעם אחד ועל כל זה
 יאיר הרושם במקומו ויגזור אומר ויקום זה חיזו קופי כי
 כבר הקדמנו שחידש העולם בזה השמטה הורגה להיות נכבד
 הכל מה שיאיר קרוב לדרך הטבע לקרב אל הטבע בכל מה
 דאפשר וזה יהיה שורש ודוגמה נאהגת השמטה שמיטה הנסיון
 והבחינה כמ"ש לעיל כי כל מ"ב מה שאנו עתידין לבאר אף
 שלא נתקיימו בקיומם ולכן נק' עולם הקומו כמ"ש לקמן
 ע"ז לא למוכו ברה"ק ואף שאמרנו ו"ל כבוד זונה עלמיות
 ומחריבין ואמר דין לא הנין לי מ"ו להשוב והת בעל הממשכה
 העליונה אשר למחשבתו אין סוף ואין תכלית שלא יקויים מ"ו
 מחשבתו או שיהיה מ"ו שיתו רגן ברענו אלף הכל היה שורש
 ודוגמה להנהגת העולמות אף ארר התקין בשמטת האחת
 להיות נוצר ע"י הטבע כמו שהיה בתהלת מ"ב כמ"ש הכל לקמן
 המשל בזה בטעם ורע"י של הדם לא ילוח לעשות פרי להיות
 הולך נוצר ממנו אם לא תפסיד החלה מטרתה כידוע לחכמי
 העובד וכן אם מלך לטעם חיזה חילן וטעם הגרעין בהרץ אז
 לא יוכל הגרעין לעשות שורש וענף אם לא ייהבק הגרעין
 מתחילה ויפסד ולעוררו אז הוא טעם אורם ולבוב לורה אהרת
 ונעשה מונט חילן רב ותקוף וזוון דכולא ב"י על כל זה נר"ך
 שיהיה גדולו מן הארץ ושיימער עליה מער מן השמים וכן ע"י
 טל המטה אותו : וכן הוא בכל התבואות ובכל מיני ורע"י ואין
 לך שום נמלא בשולם שלא יהא לו שום מלחך ושר בשולם
 שבטרו הוא מתגדל וגבוה מעל גבוה שומר וגבוהם עליהם עד
 עילת כל העיולו וסיב' כל הסיב' שהוא מנציח בעליונו ונתחטתו
 והוא מקור הברכה החיים והחסד והוא מנציח התחטתו ע"י
 העליונים ע"י אורו המתפשט בהם ע"י שמוחו ומדותיו שם נק'
 כיום אל האור המתפשט בהם ואם ח"ו ומנע מהם אורו ח"י רנע
 קטן או יארו מלם ויבשים כמב' מתוך דברי הוואר וכמ"ש הכל
 לקמן ולכן יזכר לא נגר עינך כל הדברים שנב' סדר השלשלות
 סוד מ"ב כי זה תליתו וזה תשיל ויבין גם הדברי' שיתבאר
 בסוד עולם התקין שהוא סוד מ"מ : כי כל סדר מ"ב הוא דוגמה
 ואורש לעולם התקין כמ"ש הכל בס"ד : ולכן

לא היה מקום פניו לעמידת העולמות וכפעלה ברענו להם
 ולמו שיער במחשבתו הקדומה שבקודה המל' שהיה שורשם
 אמה ב"ח"ם כי היאות להיות אורו מקום לעמידת העולמות כמ"ש
 ע"ל : ומיד מחשבתו עשה רוסם ועלמה התעוררת מתחלה
 ע"ל : הכונה כי הוא לורך הנהגת העולם בזה השמטה להיות
 תמיד התעוררת מתחלה לעילא והוא כי ע"י עסקו בתורה
 במעשים טובים וכונת המלטה וההפלה אלו מעלים מ"ג מתחלה
 לעילא להתעורר יהוד עליון וסוד מ"ן יתבאר לקמן : וע"ז מהלש
 דמתחבה ונלטייר מהם יור קודש כמ"ש לקמן : והוא עיקר עבוד'
 האדם שע"י נכבד כמ"ח ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה כמ"ש
 בכל יום המיד מ"ב שפעלים את הגילגלות קדוה כבוד רח'
 דמתחבה ונלטייר מהם יור קודש כמ"ש לקמן : והוא עיקר עבוד'
 האדם שע"י נכבד כמ"ח ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה כמ"ש
 בכל במקומו : כן היה תהלת התעוררת מתחלה לעילא שכל אורות
 המל' שהיה בטוח ב"ח"ם עלו האורות שלה מן נקודה אמצעית
 נסתלקו ללדדן כמ"ש לפענו : ועל התעוררת זו נאמר למעני
 המתחבה עשה זה התעוררת למען שמו שיושלם שמוחו וידויו
 ע"ל : ואף שאמרנו שבקודה האחת היו בה כל ערשי על נשמות
 ארזאל ולמה לא היה פעולה זאת ע"י זה היה שורש להנהגת
 העולם אחר החיות : וטעם לפי שעדיין לא ילאו מזה אל
 הכול ועדיין לא נבגלו שום מעשים כדי לעורר יהוד רק
 מתחבתו של צה"ר שהשם שבקודה זאת הוא יאות להעמדת
 העולמות ובה גטויים שורש כל נשמות של ארזאל ואחר שיתפשט
 העולם ויבגלו ישר אל את האורה ויסגלו נשמות : זה העולה
 במקום התעוררת לתתא זה היה שורש ודוגמה להנהגת העולם
 אחר תיקון העולם : והוא רומם התורה בשפת אמריה הנעמיים
 באמרה **בראשית** הרומם על ראשית הגילוי ורומם כי כוד
 התעוררת זה שאמרנו שמתל בראשית הוא נוטריקון
בראשונה ר"ח אלקים **שיקלו** ישראל **רורה** והוא טובין :
 והנה כמו שעתה ערש פעולות הדיק שיעורר יהוד עליון היינו
 שעתה את מדת המל' שתקומה למטה תהת כל הספ' והיא עלה
 ע"ז התעוררת למעלה ומחמתת באורות עליונים של ספרות
 העליונים שהיה סוד יהוד קב"ה ושכימתיים כמ"ש הכל לקמן וכשאר
 מקומו מקום פניו שהוא סוד קודש שבת כבוד מהללה מות
 יומת : מזה דעיל להלל דלה למחן דלה אלתוך למעל עות
 וזאת כמבואר מתוך דברי הוואר ומ"ש לקמן כן עתה שעתה
 מחשבתו של צה"ר פעולה זאת שנקודת המל' שהיה גבוה
 באורו כמ"ש לעיל עלתה למעלה היינו שניתק אזור מן נקודה
 האמצעית שבאמצעית וכשחלק ללדדן ונתתיקמה עם שורש האורות
 של הספ' שלמעלה המקיפים אותה כמ"ש לעיל : ושאר מקומה
 פניו והוא מקום לכל עמידת העולמות שנאלצו ונבראו ונארו
 ונעשו הכל הוא במקום זה שהיה מתחלה שורש קודת המל' :
 והנה זה שאמרנו נקודה אמצעית שבאמצעית הכונה כי לעולם
 דבר שבקדושה אין פחות מעשרה ח"כ כל נקודה כולה מעשר
 ונ' חלקים ממנה נסתלקו ללדדן סביב בעיגול והלק העשירי
 שהיה סוד חלכות שבמלכות והוא כמו רוסם אור מאור הגדול
 זה נשאר בזה המקום פניו ובכל מקום שנסתלקו האורות
 ללדדן נחשב עלי' גב' באשר כי ח"ם מקיף אותה בזה מכל
 לך : הרי לפניך איך נעשה המקום פניו כבוד נקודה האמצעית
 באור ח"ם כדי לעמידת העולמות : וזה האור שנסתלק וניתק
 מן הנקודה אל הלדדן נעשה כמו שפה סביב בעיגול אל המקום
 פניו ונעם לקריאת שפ"ה שהיא כוד סטג"ה פמספר השוק לפי
 שזה נעשה מאורות נקודת המל' שהיא נקודת שכינה בכל מקום
 כמ"ש לקמן : וכל זה המקום פניו הוא רק מה שהיה תהלה
 שורש נקודת המל' כמ"ש לעיל ולכן נק' מדת המל' מקום כבוד
 לדרך המקום כי היא מקומה של עולם ואין יוצא מן המקומה
 והיא נק' שמו של הקב"ה כמ"ש לקמן כבוד שאמרנו ק"ף זה שמו
 של הקב"ה כי ק"ף הוא מקום פמספר השוק ולפיכך קראו
 חכמי האמת לזה המקום פניו בשם טויה עלאה כמ"ש לעיל
 בשם מתאר הוואר גליף גליף בטהירו עילאה כי טויה עילאה
 הוא שמו' בפמספר השוק : וזה המקום מקיימד עם אור אין סוף
 גם כן ביחוד גמור ואלוה הוא לומר ג"כ הוא וקצו אחד : אך
 שמתקיים כוחם התרגום עם לשון הקודש : ולכן נקרא עתה
 עילאה לשון תרגום שפירושו מקום פניו כמו שהיה של מנח
 ג

והיא
 לעמוד
 שפירת
 של
 לפענו
 לחוד
 בריש
 הרכבה
 היינו
 א שבה
 יבן
 לדעת
 ברהם
 חם
 וזה
 משלה
 ונהיה
 ענינו
 כוד
 עלתה
 תירו'
 ברוח
 ס חיו
 ע פני
 ינק'
 ביוס'
 יבן
 בריס'
 נקדה
 חדם
 ומק'
 שהיה
 דרום
 שפע'
 ידות
 הכל
 ליות
 שהיה
 יפה
 קדוש
 נשים
 ימן
 ונהת
 מוכר
 תבין
 חם
 ג' ח'
 בע'
 ראו
 אשר
 וד'
 לם
 שוד
 ובה
 יס'

ורבן

אבותי אחי ורועי דעו נאמנה וחדו זה ויהי הקול
 בלבבכם הטוהר שלם הרחו לו תשמעו ליונה הקדמה
 מן האחרונים שבמוניע בהקמה הנפלאה הולח וחדו זה השם
 שבה י' לשלמים והוא הרוק מן הסכל ורוק מן סטבע רק שאמר
 שכן הוא מקבל מרבותו לח הלו ולח תשמע חלו ואל דבריו :
 כמו שזה חלקים מקרוב חלו וישקבחו בעיר להמר רק בלא דבר
 ה' וחתו יטון חור הכמה ויענו בטרמה לאמר שחורה חמשה
 נתגלה להם ופי משיחיהם חכם הרוים ועשין להם זמירות
 וברוים ובהם מברכרים ומפיים ואת הקדושים המה מביים
 ובעפ' הרכה נהפך נאות יק' בלקנה וזלי **יעקב** הקטן
 עמתי על דבריהם ומשפתי את כל כליהם והנה כלים
 ריקים מלאחי רק שבדים הקדמות מלבס שאינו לא מקבלת
 ראלוים ולא מקבלת חרותם וזין להם שום ידיעה לא בקבלת
 סרע השלם מו' **משה** קדוהורח ולא בכחני **הארי** ז' ל'
 פופה רוקם של מחשבי קליים והם לכרם **יראל**
 בקליים ברוך ה' אשר הנחי בדרך אמת אשר מעשיו לא ריתו
 ללמוד וזו החכמה הנפלאה כ"ח מספרי הקדמוים אשר כל דבריהם
 ברבותם ועובדים על חטי פו . ומפי רוח הקודש נאמרו ונתי
 מתרת ונפה לברר את כל דבריהם ויהי שעלה בידו עמתי בספר
 הארון ועיקר לימודי היה בכחני קודם של הארי ז' ל' ט' טלנו
 קימנו חט שזין כי מיזיו מן המקדש המה ונאלים ועליוהו לרופק
 ומפיו חט חיון וכל האפן חיים ישלח ידו ואלך מעד חיים ואזרות
 חיים וחיים הם למואלים ח' נחמת חריטות הדורשים אין כל פוח
 חרם שנה בזה להבין את כל דבריו על מכוו ולהבין ממנו סדר
 השתלשלות כל העולמות ומקורה האנושית עד קבלת המעשה והם
 קדמוים במקום ח' ומשפטים במקום חמר . ולכן חזרתי עבד
 חלני לעסוק במלאכת שמים לברר כל דבריו ולסדר סדר נטון
 ש"ח אשר הנני ה' בלב נכון בקל יוכל לבוא ולעמוד על הסדר
 כמשי"ח הכל לפיטו : וגשש ועזור לנו .

דרך גבו ית' סוד קיפל האורות סביב הטהור

הנה חמרו מהיכן נברא העולם תלמד שחלבש הקב"ה באור
 לבשו ונברא העולם . הנה חו"ל רמזו בזה על תחלת
 הגלוי שאמרנו שאורו היה מתפשט לא"ס ולא היה מקום לעמידת
 העולמות ח"ס מהיכן נברא העולם הואיל ואורו היה מתפשט לא"ס
 ומאיכן נפלא מקום לעמידת העולמות . וחמרו תלמד שחלבש
 באור לבשו הכוונה כמו שהקדמנו בפתח דברינו בשם חמרו
 האור שאמרנו שהאור נתקבל סביב הטטירו ומתמלא . אורו כהדין
 קאמנו לבשו מני' ר"ל שספירת היסוד שהיתה גנוה באין סוף
 וזוה נק' קב"ה ואחר שתמלא אורו של ספי' הול' ותקבל סביב
 הטטירו ותייחד ע"י היסוד ביהם מתחבב מקוף אוקה ועתה
 הלבישה אותו וסרו כי נתעטף באור לבשו כי לעולם ספי'
 הקב"ה נקרא לבשו של הקב"ה שהוא כוד יסוד ות"ת שנק' קב"ה
 כפי"ש הכל לקמן ובכ"ז : ודרך לבין הארץ נשאר זה האור
 שתמלאם סביב הטטירו ולא חור להפשט בתוך הטטירו כמו
 עדיה בזהלה שסרו דרך טבע האור להאור ולהפשט למטה ומי
 יעבב על ידו : ואין לומר שעמד בגבורת בעל קרעון שכן גור
 תלמחו סוף מתכנתו כדי שהיה התקום פנו לעמוד העולמות
 זה אינו טענה שהרי אמרנו למעלה שיעקף חידוש העולם היה
 הכל בדרך טבע ולא בדרך גזירה ונס' : ולכן אודיעך כלל גדול
 שקרי כבר אמרנו שכל הנקודות אשר הו כמוסים באור ח"ס כ"ח
 היה כלול מעשה : והנה זה הנקודה האתלעית שאמרנו שעלהה
 ונסתלקה למעלה וריוסמה נשאר במקומה ובה היו כלולים כל
 השגה שהם כח"ב גב"ת נה"ס : והנה בזה העשר זה בסס ג' ספי'
 שחס שורש אל הגבורות שחס ספי' הבינה שהיא עומה החמים
 אך שמינה דימן מתעברין כמ"ס לקמן : ולכן סודה היו"ס בנקודת
 חק"ן ס' יו"ה רומע על מהותה במקומה ונקודתה אלכיס רומע
 על התפשטותה למטה שמינה דימן מתעברין כמ"ס לקמן :
 ולכן תמלא לפשמים שחס חלקים רומע אל הבינה
 חזק סוף ח"ב גבורה בהתפשטותה למטה חלל במקומה עו
 וחדוה כמ"ס לקמן : הרי לך בח' גבורה ח' שתיקה . כללה בתוך

נקודת חלל : והנה בח' גבורה עומה שמינה עומה
 בוחת הנקודה הוא בחינת ספירת הגבורה עומה סוד
 דין החוק כוד סוד יתק כמ"ס הרי ב' ברינות גבורות : ונתי
 בבורות היסוד שהיה כלול ג"כ בוחת הנקודה היא בח' גבורה
 שלטית אך שהוא גבורה ממוקת ומשולעת בין שני הגבורות
 הכל' והוא נקרא בלשון חכמים חור נערב . מלשון עירוב כוחות
 שצ"ח מתערבין השני כחות שחס מרוקקים זה מזה מבחינתם ולא
 קרב זה אל זה הנה ע"י מדה הנמוגעת שחו יגיע קבץ אל קבץ
 ותחברו כולם יחד בסוד רוע המושג לא במהרה ונקת : הרי
 לפיכך שהיו כלולים בוחת הנקודה שלשה גבורות שכל אחד הוא
 בח' בפני עצמה ומתחברים יחד על ידו וזה היסוד שהוא המכריע
 ועשה שטוב ביניהם ולכן מדה היסוד נקרא שלום ויפתח כל זה
 היטב במקומו . ואל יקשה לך לומר שאין חט מוגין בבינת היסוד
 לבריות גבורה וברי היסוד הוא ענין התפארת וגוף ובריית
 השבין הד והוא מטה כלפי חסד ודף חט מוגין אותו לבינית
 גבורה . השופט כ מה שחנן חומרים שוף ובריה השבין חז
 והיסוד גם כן טובס ללד האסד כמו התפארת כמ"ס לקמן . היסוד
 אחר תיקון העולמות שנהקט כל העולמות בסוד פרטף חרם כמו
 שיתבאר לקמן זה הוא טעה אל האסד לפי שוף ובריה השבין חז
 הכל בסוד מעשה בראשית שיו האורות בסוד נקודות . כל אחד
 בפני עצמו כמו שיתבאר לקמן זה היסוד היה בבחינת גבורה שש
 כשחורות בסוד נקודות חס נרמזים בסוד עשר השפעות של ימים
 שחס חמס בימין ונקראים חמס הסודים ומחם בשמחל . ונקראים
 חמס גבורות וכנגדם עשרה מאמרות ועשרה דברות שחס חמס
 ע"ד חמס והנה חמס הסודים הם ידועים שחס כתר חמס חסד
 ס' ת נח . הרי לפיכך ה"ח והתקפה גבורות חס בינה גבורה הוד
 יסוד מלכות . הרי כי היסוד הוא בשיקנת גבורה . והנה כאן חט
 חשבין שלשה גבורות שחס בינה גבורה יסוד כ"ל ולא יחור לפי
 שסוד הוא עוף הגבורה ולכלל כן . והמלכות כבר אמרנו שהמלכו'
 למלכות שהיא נקודה אתלעית דתלעית גשחית בתוך המקום
 סנו ועשמו ויתבאר לקמן הרי לפיכך שחורות שפי' שנקבל סביב
 העטירו היה ככללים בו שלשה גבורות בינה יסוד . ובכ"ז
 ידעה שלעולם דרך האסד להזיך ולהפשט ודרך הגבורה לעבד
 ולטוע האור ולהתפשט ומלמס אותו . כי מלד חסדו היה תלמד
 לעולם טלו כבודו חף בתקום שאינו ראוי להתפשט סוף האור
 בסוד והנתי את אשר אחון חף על פי שאינו כדאי והדין מעבס
 שכל להאיר רק שמקום הראוי עפ' הדין . והנה כל השפע הורד
 תלמעלה מן כתר עליון הוא חונן חף בתתת חנס חפי' שאינו
 כדאי וכיון שטבע זה השפע לרד המדות ומגיע למדת הגבורה
 אזי חס חין הדין טון שאינו חרס או אורו נמ' בעליוני ובהחמתי
 חוט ראוי לאותו חמס והשפע הוא מעבב אוקה בתוכה ואינו
 מגיעה לירד למטה : ולכן נקראת מדה הגבורה נפון . שהוא טפן
 ומטמין כפוטו כל השפע ולא מגיעה לירד למטה כ"ח למי שראוי
 עפ' הדין בסוד מה רב טונך אשר לפנת ליריח כיגל החמסות
 שורדים תלמעלה ואם חין העולם כדאי הוא נשאר ועמון במדת
 הגבורה וחס חס גנויים עד לע"ל ועמידו חס למיין כל חיון
 המתנו לירחי ח' בסוד הכתוב לנפון חומר חני : והנה אמרנו שהיה
 כל"ס כס ג' גבורות שבחיטותיהם שונות והנה גבורה ח' שגלד
 הכיבס היא היתה תחת הגרם לעבב האור שלשתיק ונמלאם
 ונתקבל סביב הטטירו שלא יתפשט בתוך הטטירו וזהו חסד הדבר
 לכמות שהי' מתחלה עפ"י הגבורה נשאר האור בתו נמדוד כמו
 שנתקבל ולא נתפשט למטה : והנה נקודת האול' שחמ"ס שאמרנו
 ששארית בתוך הטטירו ככ"ל ורלוס תמיד להדבק בשמינה ולחלח
 ג"כ ומרמו הטטירו אל הגלדיים כדי לירבב בשרשף חיה הולך
 גבורה חוק לאסור אותו בעבותות חוקים שלא ילא ויזיפשט חוד
 מתקופו וזה נעשה ע"י גבורה חב' שהוא מדה הגבורה עומה דין
 החוק שהיה כלול גם כן באותו מקום . ועל ידו זה הגבורה נשאר
 זה האור בתוך הטטירו ולא ילא מגבוטו בסוד מלך חסוד כו' חטיס :
 והנה גבורה חג' שאמרנו שהוא בחינת מדה היסוד שהוא בוח חור
 נערב מזה האור נעשה החקיקה סביב הטטירו . והוא נותן גבול
 וקבצה לאור התקוף שהוא הבינה שנעשה גם כן כמו חקיקה סביב
 הטטירו לעבב האור שלא יתפשט בתוך הטטירו כמו שנתבאר לעיל
 ובין חור התיקוף שהוא האור ה"ח חסד בתוך הטטירו . ואלו

אורח בכל ארץ כמעט וגו' בסמוך הוא נהגו סוד כפולת סוד בירוש
האורות במעשה בראשית עד שבה לכלל תיקון העולמות. כמו
עבדך הכל בחריבות וזאת עשה חוקר נאפרכתם ושמע חמרי :
דע נאמנה שמה שאמרנו למעלה מהאור ששאר בתוך השמיים
נחלק לד' בחי' לא פחות ולא יותר ואף שיש בויה האור
רשם מן כל העשר שהיו כלולים בנקודת המל' כמ"ש לעיל ולא
במגלו טלס רק ארבע בחינות העצם לפי שכל חלל הטעורו כפי
אמרנו שזה נעשה רק בנקודת המל' סכיתה נטוה בלין סוף והיה
היה מתחלה כליור עגול שהוא סוד ו' דגולה. שהוא סוד גולם
המובן לקבל כל האורות : והנה לקמן יתבאר שלעולם כוד יוד
הוא רוח למחשבה כי טען היה סוד המחשבה עליונה שהוא רצון
במו שנתבאר לעיל להיות עמידת עולמות במקום הזה וכאן היה
תחלת השורש להיות המיד רוח למחשבה דבוקה בנקודת המלכות
ונעולם החכמה שלמעלה שסחכמה הוא רוח למחשבה המיד
מהלכת בנקודת המלכות ועל ידי זו המחשבה היא נכנית בסוד
במחנה יסוד ארץ וכתיב בחכמה יבנה בית ויתבאר ב"ו לקמן
חזר כלל זה : והנה אמרנו שטען היה תחלת הגילוי בסוד
חמה סת"ר כי מתחלה היה הכל אור ח"ס ועשה שנעשית העהירו
בסוד ' הרי כי יש בנקודת ' סוף עך ראש : הרי נהגלו שלשה
בחינות שהם שורש נב' יסודות חמ"ס שהם אור מים ח"ס :
והמקום הסובל אותם שהוא סוד הטיור הנכתב עליו אותה נקוד'
הוא בחינה ד' : כי כשדורש ח"ס לכתוב אותה נקודה מתחלה
הוא חושב בדעתו ככתוב אותה נקודה והוא בחי' ח' והאחר כך
משים הקולמס לכתוב הוא בחינה ב' : וכשתסיר ידו מלכתוב
ונשארת הנקודה קבוע בנייר הוא בחינה ג' והם נגד ג' בחינות
חמ"ס : והגייר הסובל הנקודה הוא בחינה ד' והוא בחי' יסוד
העפר : והנה ראה והבין כי ה' בחינות ראשונות כולם קם בחי'
שונות שכל ח' פועל פעולתו מה שלא תפעול השני ב"ח לפי
פניו : אבל בחינה ה' הוא בחי' עומדת בפ"ע ואינה פועלת
שום פעול' רק שהיא כולל' כל הבחי' שעלי' וכל הבחי' שעלי' טעמי'
זה וע"י וולתה ח"ח לשום בחינה לפעול פעולתו ב"ח לה יהיה
לחדש מקום מיוחד בנייר כדי לכתוב עליו אותה נקודה. אז לא
יבטל כל ה' בחינות ראשונות לנחת מכה חל הפועל : וכמו כן
השגחה יסודות חמ"ס כל אחד פועל פעולה לפי ענינו ביסוד
העפר להמליח כל נמלח : ויסוד העפר הוא עומדת בפ"ע ולא
תפעול שום פעולה רק שהיא יסודות חמ"ס פועלים בה פעולתם
קודם לחמתי הטבע : בסוד זור הולך וזור בה וארץ נעולם
עומדת : כמ"ס במקומו ובהו תבין מה שאמרנו חכמי האמת שספי'
המלכות נקרא' אספקלריה שאינה מחירה : כי לוח לה מגרמה
קלוט רק מה שמקבלת מן האורות עליונים דמיון הירח המקבלת
אור מן השמש בסוד עולמותא שפירתה דלית לה עיינין כמ"ס
הכל במקומו : כי כבר אמרנו שספי' המלכות היא בחינה ד'
שהיא סוד יסוד העפר ולכן קראו אותה חכמי האמת גופא קדישא'
קמבואר מתוך כוונה : והכוונה כי כמו שצריך פעולות ח"ס על
ידו נפש רוח ונשמה שבגוף והיא פועלת כל הפעולות בחיברים
המיוחדים לאיזה פעול' כי הם אף שכל ח' יש לו מקום מושב מיוחד
כמ"ס לקמן : הארתם מתפשטת בכל הגוף ובכל החיברים
אבהסתלק הנפש והרוח מתיזה חבר מיד נקרא חבר מת וחיו יטול
לפעול שום פעולה : אבל עכ"פ גם הנפש לא תפעול וזאת הגוף
וע"י אמרו ח"ן חזון בלא כלים כי ע"י הגוף יולא פעולת הנפש
לנח חל הפועל ולכן ספי' המלכות שהיא סוד יסוד העפר שעל
ידה פועלים ה' בחינות חמ"ס פעולתם לכן נקרא' גופא קדישא' :
והנה כבר אמרנו שיסוד העפר היה עדיין מוססה ולא נתגלית
על ידי מים הזדוטים שבברו עליה כמ"ס לעיל : והאורות
שכתובה היו בסוד הזדוטים שאינם ראויי' לרועיה לכן גם ה'
יסודות חמ"ס ב"ח לא יכלו להאילח שום פעולה מכה חל הפועל
עד אחר שנתקנה מעט יסוד העפר כמ"ס לקמן :

למענה שעל ידי שלהוביח זה יתערפו האורות שלמטה בלחף אף
הכסף וכחון אף הוזה וכל הכינים שהיו בחוכם נפרטו מן
האורות בסוד החוכא דמספא והרובא דלחבא : הכוונה כי בחינת
הללו היו כלולים בה חסדים וגבורות והגבורות הם זינים
קדושים והם יותר מעולים מן החסדים אך בתשר שבגבורות
כל זמן שהינם מבוררים לגמרי יש בהם חיזו סגיר עד שיבררו
מהם הכינים וזה יהיה לעתיד לבא דכתיב בלע המות ואז יהיו
הגבורות יותר למעלה במדרגה מן החסדים ובהו הבין חכמות
הוזה יותר מתעלה מן הכסף וקח חסוי ליה ברושא דכתיב וזה
כסף נחשת : וזהו שבין מה שהתירו חכמי האמת שספירת המל'
תהיה לעתיד במעלה העליונה בסוד הכתוב לכוין יהיה הר בית
ה' בראש הסוד : ויהיה נקרא' עמרת תפאר' לפי שהתפארות נבנה
מן החסדים והמלכות מן הגבורות כיוו שאכתוב הכל בהרבות
לקמן והחסדים הם מעטים בש' כסף וזו לכן : וגם כסף הוא
סוד הו"ה כמו שאכתוב לקמן והנה הוא סוד הגבורות גוון חדים :
וגם זהו הו"ה סוד חלקים כמ"ס ג"כ לקמן וכיון שהיו בהם סגורים
הרבה הולך להסוף שלהוביח דלחא לרפס : וידע כי בזה
המקום שהוא חלל העהירו כי היה סוד רוח למחשבה שאמרנו
שמחשבתו הקדושה ה' מים' בזה המקום כל בזמן העולמות והם
בכל מקום שהי' מתבטאו חיי בחינתו רשם ששאר מהור ח"ן סוף
שלטם בו רוח למחשבה וספי' מוכן לליד ממנו חיזו ליד קדוה
ש"ח לכלל תיקון העולמות : קד' שהוא חלל אורות שבעבו בלתיור
הרבה אורות אשר לא שלעיה בהם מתבטאו הכוונה כי לא עלה
במתבטאו מים' מהם חיה בנין הם לא נלחמו ולא עשו פרי וגוף
ב"ח כלל לכלל התיקון שאמרו בסוד מים חודמי' ובעת שהיו משובבי'
נקראו נללו בסוד חכמי קדח : ועתה מהך הוא שלהוביח
דלחא לחפירו וירדו למטה בסוף קרקע העהירו : והאורות שהיו
בהם ר"ח למחשבה עלו למעלה קחת חו"ב ששומדים תחת הכתוב
זה נבגד זה : וידע שחלל העהירו בחי' עליונה הם נבטו ח"ח
אחר תיקון עולמות ארבע שלמות שהם חילנות בריחה ויורה עשוי'
כמו שאכתוב לקמן ומלי טעירו התחזקה שם לא נבנה שום עולמות
זש הוא מזור הקליפות כמ"ס לקמן : והנה בזה האורות היה
שהם נעשו ח"ח קליפות עלו למעלה בחי' העהירו העליונה : ועל
זה היה בהם מעט חיזו סגיר שמהם נעשו הקליפות שבעולם
חיליות שהם מתוקנים והינם קליפות עמ"ס כמ"ס הכל במקומו
והאורות שלא היו כל כך מבוררים נשארו למטה בחי' טעירו
תחזקה היינו סוף לחי טעירו הענונה : והסגירם שהיו בהם
מהם נעשו ח"ח קליפות שיש בלשה עולמות בריחה ויורה עשוי'
כמ"ס לקמן : והיותם סגירם עלה עמה במחשבה לבנות מכה ח"ח
בנין ירדו למטה ונשארו בסוד מים הדוטים וזה כשאריות המיד
למעט בחי' טעירו תחזקה ועל כל זה נבצעו בחינה ח"ח חיליות
קדושות והם מבוררים ועינים עד עת קץ כמו שאכתוב הכל
לקמן : אבל ח"ח האורות שהיו מבוררים מעט ועלו למעלה קחת
חיי טעירו עליונה אחר התיקון עלו ג"כ למעלה ובעט מהם שלשה
עולמות ב"ע כמ"ס לקמן וסוד כלל זה :

והנה

אחר שנתבררו האורות ועלו למעלה חיד שלתהיה
השלהוביח דלחא שהוא סוד הדין החוק ונעשה מפיט
קו מפיסק ברוחב העהירו והוא מפיט עב וגם להבדיל
בין הטעור ובין הטעמה ובין הקודש והחל : כי האורות הדוטים
נקראו טעור והמים הזדוטים בסוד הטעמה : גם עולם האש
שהם האורות האחר מבוררים שעלו למעלה בחי' טעירו
עליונה שמהם נבנה עולם החיליות הוא בסוד קודש ושלשה
עולמות בריחה ויורה עשוי' הם בסוד חולין של טערה כמו
שאכתוב הכל לקמן : וזה הקו הפסיק ביניהם : ומלי טעירו
תחזקה נקראו עובא דתחזקה רבא כלל כמו שאכתוב
לקמן וכדי שלא יעלו המים הזדוטים מן ההר"ם
שהם החיות הטעות סוד הקליפה שתזקקם לעלות
וליהדבק בקדושה ולכן זה הקו הפסיק ביניהם : והיותם אורות
שמהם עתיד להבנות ג' עולמות ב"ע נדבקו למטה ברוחב
היזו בשמאל העהירו וסם נפתח להם פתח קטן בשמאל הקו
ברוחב להפיר להם מעט חיזו חסיר ומלי טעירו עליונה
והם הסגירים חת הפתח ומכסים : ולמענה מהם נקרא' מפיט

חך כ"בו ית' איך נתתקן יסוד העפר

והנה השכינה הבינה שבה סוד האור שאי אפשר להעביר
שום לור עד שיתקן מתחלה סוד יסוד העפר לכן
שלתה מנהג שלהוביח דלחא מכה שורש הדין החוק הגבוה בחוכה

הדרך והלמות: ושם יתיב ורעיש בדרך ידמו: וכתב ויהי
 ממחך משישם ויתבחר זה לקמן: ואל תהיה נכסל לסיב חך
 הואר כזו הטעיהו מני ענין ותחתון אחר שאור ח"ס מקיפו
 נכלל כן בשם הרי כל הגדלים שום: כבר תירצו זה למעלה
 גמל שחמרו שאור הכתר עלה למעלה והתמו ח"ס ישיין
 חס: והנה עתה ראה והבן בתבנית אשר חזי יוראם אותך
 תבנית זו הטהירו אחר שכעסו קו המרובע בתוך העיגול היה
 בתבנית מס סתומה כזה **□** ואחר שכעסו זה הקו הרחב הרי
 לפסק המ"ס לשנים ונעשה כמו שני חתין השוכי לפי שבה
 קו המרובע היה בו חריזיות מרחבו כי כן היה לדרך לדרך
 בין העלמות מדריגה תחת מדריגה כמ"ס הכל לקמן מש"ל
 ברוחב הוא מובן: ואלו בתבנית זו והנה חותן אורות
 אשר עתיד להיבנות מהם ג"ע ב"ע **□** שאמרט שנכדקו
 נמוטה בקו הרחב בשמאלו נעשה למעל בשרת ח"ו
 למטה בשרת ח"ו כזה **□** ואף שבתבנית זו יהיה
 ורת הת"ו רגלה מהפסל **□** כזה חין בך כלום כי
 לפני זה לא תפסל **□** ח"ו: הרי לפניך חך נתגלו
 ח"ו: הרי לפניך חך נתגלו
 זמן האקירו דוגמה לשני חותיות ת"ח הינו ת"ו - בחני טהירו
 עליולה וח"ו ת בחני טהירו תחתיה: חך שהח' היה מואכפת
 במד כי דור הספוטות תה: ויתבחר כ"ו לקמן בחד היטב: **□**
 והנה חותן אורות שהיו יוצארו יותר שאמרטו שעלו למעלה מן
 הקו ה"חב נעשה מתחלה מהם יור חך דוגמה לחז"ר' כזה **□**
 שרא לזר כלי שיכונ לקבל בתוך חור מלמעלה שהוא כמו חל
 כדור חך שאל הפכה פניה למעלה לקבל האור מלמעלה בפנים
 דך דרך חמוריים לפי שעדיין לא נתקנו חיקון גמור ולא נראה
 עדיין מהם שום פעולה שהוא תכלית כוונת בעל הרצון ובמ"ס
 לפניו: וכל האילן דלאו דולו' ביהת לאסתכלי באש' כמ"ס לקמן
 בשערי חותיות וכן הפכה פניה למטה: ועוד כי מתחלת מנעשה
 בראשית לא היה שום הפכה בין האורות עד אחר זה שאל האור
 מוא"ס לדרך הטעיהו מן יסוד בגנוו בה"ס ששם הוא סוד האכנה
 למ"ס לקמן: לכן כל האורות לא ראו חס פני חזירו כי הכל
 היה בסוד הכתר פנים כי ח"ו ח"ב שצנודו זה נגד זה כמ"ס לעיל
 היו ג"כ בסוד חמור בחמור פמ"ס הכל לקמן: ולכן גם הוא
 הפכה פניה למטה: הרי לפניך דוגמת חותיות **תרח** ככלל
 חלל סטטירו הינו דוגמת חותיות **תר** בחני טהירו
 עליונה ודוגמת חות **□** בחני טהירו תחתיה: וזוה נעשה
 שורש לת"ר חלף נשמות שהיו נטוים בחלון האורות שלמעלה בחני
 פטירו עליונה כמ"ס לפניו: והרמז שיש בחותיות **תרח**
 יבאחר לקמן:

דרך ג' ביה סוד נלות השכינה וישראל

ראיתי בני עלי' והם מוענים: הכוונה כי כבר נתבאר
 ששורש כל המוחים היה הכל בזה יסוד העפר שהוא
 בח' ה' מן ה' בחותם שהיו בטטירו והוא סוד המל' כמ"ס
 לעיל: והוא עלמה עם כל מה שבתוכה יהיה מתחלה למטה
 בתוך ענין הקליפות כמ"ס חס שהם נגלות השכינה וישראל'
 בין העמים כי הוא זורך גמול בשמטה הוחת: כמ"ס לקמן
 בחדויות: והנה כל שורש הנשמות שחס מוחות מבורים על
 ג"ס חס חותן האורות שעלו בחני טטירו של מעלה: והם חותם
 הנשמות שאחר תיקון העולם יורדים מן עולם האצילות והם נק'
 בנים לקב"ה ושכינתו' דקטיב בנים חתם לה' חלקים: והשאר
 על עם האורות שנשארו למטה ב"ע ב"ע כל ח' לפי שרשו:
 הם ירדו' עבדים דמתים כי לי בני ישראל עבדים וכל שורש ג'
 נשמות ישראל' כולם היו מתחלה למטה תחת הקו ביסוד העפר
 יהיה סוד ספי' המל' שבה סוד כל הנשמות נורדת מצדו
 חיים הדבוק בה תמיד כמ"ס לקמן ועלו עמה למעלה כ"ח לפי
 גרשו בסוד ואחני אעך גם עלה: וגמיה העט"ס מה שחו
 נעט מבורי' שהם שורש נשמת חסדיו עכו"ם עלו ג"כ מעט
 כשתרו תחת רגל הת"ו ה' ל הינו למטה בשש' ובגמין מן האור
 שמוע לעולם העש' ערוחן והשאר נשארו למטה: וכולם ירדו
 מעל בני ח' ר"ל שהם חותם ששם שארם למטה בחני טטירו

מתחלה ששם הוא דוגמה חות ח' כמ"ס:
והנה מלחתי כחוב בשם חס' ח' שנתן טעם לשלח על
 עספי המל' נק' בשם רחל כמ"ס לקמן: ע"ס
 מלאכות בתחלת מ"ב כי בתחלה היה נכללת לחטם בחני טטירו
 מתחלה ששם דוגמה לורת חות **□** וחל' נבחרה מן הכינים
 ועלתה למעלה ונעשה בלורת **□** שהוא חזי קדור הינו נורת
 כלי מוכן כדי לקבל חור מלמעלה ואף שבמלח' זה קדם נורת
□ לך כחן קדמה הך שהיא קדומה במעלה כמו שמינו בסדר
 חיותות בנות ללפחד: ואחר שבה חל' האור מלמעלה כמ"ס
 לקמן קנתה עוד מעלה ממחך חל' קו מלמעלה ונעשה בלורת
 למ"ד כזה **□** הרי חותיות **תרח**: ואף שאמרטו בכל מה שהוא
 קדומה במעלה היא קדומה בתבנה אפ"ן הרי הל"ד קודמת
 במעלה מן ב' חותיות ולמה היא מאוחרת בתבנה הנושבה כי שורש
 בח' מליחות חות **□** זה שאור תמיד בבחי' המל' גם אחר חקון
 השולשית כמ"ס לקמן ובח' חות **□** שהוא מורה על מעלה יתירה
 שיש לבחי' וזה וזהו עתה אחר התיקון רק לשנים מיוחדים שהוא
 טרמות בחות **□** כמ"ס בשער החותיות רק לעתיד היתה תמיד
 במדרגה של חות **□** לכן היה לרמות בסוף החיפה לרמז שום הבחי'
 תהיה תמידת בסוף כמל' ח' והוא באחרית המיום נכון יהיה ה'
 בית ה' בראש הארץ שהוא סוד חות למ"ד כמ"ס הכל במקומו:
 וגם יש עוד רמז לזהו **□** וע"ו וו הדרך הירכ' לאות בסוף חת בה
 חך שהדברים הרגיים מואד וכן לא הבחתי בחבור זה והוא
 גם לך לב משתל תבין הדברים מחד הדקוים שלפניו: **□** גם
 תדע שמלה הברהם רמז לחודות עליונים המבוררים כמ"ס הכל
 לקמן ובו נרמזים כל שורש הנשמות של ישראל וגם שורש בח'
 נשמות גרים כמ"ס הכל לפניו: ומל"ס נרמזים כב' חותיות **תר**
 שהם למעלה בחני טטירו עליונה כמלל ת"ר אלף ישראל
 ואף חס הגרים הם נחוספים על ישראל ישראל חין חסדים
 ממינים: ובסן זה חת: ושאר נשמות העט"ס בכל גלגולם
 הם נשארים למטה בחני טטירו תחתיה כמ"ס לעיל: והם סיני
 בח' **□** שהוא בח' החמור קו חותם שראויים לפה ליד חיהו לזר
 אף לוך הקליפ' קו חותם שאין בהם שום יסוד כולם נכללים
 במלה שם נח"ר הרמזו אל מלת החוריים שבה לורת חות **□** ועל
 בח' חלו וחלו כולם ילאו מלאות כלל טטירו שבה רמזו חותיות
תרח כמ"ס לעיל: הרי לפניך חך תרח הוא חזי אברהם ואפי'
 נחור: ובסן כ"ו היטיב:

דרך ד בו ית עיקר תיקון יסוד העפר

ונחזור אל הענין כי האורות שהיו נכללים בבחי' ד' שבטטירו
 שהוא סוד המל' והוא עלמה סוד יסוד העפר ונתבאר
 מחך הסיני' ועלו למעלה בחני טטירו עליון ונעשה קו מפסיק
 ברוחב הטטירו ששם נעשה בדוגמה לורת חות **□** כזה **□** שהוא
 כלי מוכן לקבל חור מלמעלה הינו מן ג' יסודות ח"ס שיפעלו
 פעולתם על זה: חך שעדיין לא נתקנה לצדו כי עדיין הינום
 למה מואד מן המים הזחלים אשר נצרו עליה ביותה למטה
 פיניהם והיתה כבוד רפס וטיט במבואר מתוך הבריות דח"ח
 ע"ס: והאריך לה קתיבם מלחמות שבה ב"ח ע"י הרוח המיישב
 אותם בסוד הכתוב ויעבור ה' חלקים רוח על הארץ וישבו המים
 עזה הכת' לה יתפרש עפ"י הפשט שעדיין היה המים על פני הארץ
 דה"כ כ"ך הל' ל ויעבור רוח על המים חלח הפי' היטב שגבר
 נראה הארץ והמים ירדו לתהום חך שהיתה כבוד רפס וטיט
 אז ויעבור ו'ו: ולזהו דרך זה בפרו נכון דע חסור מה שאמרט
 שצוקר יסקת החלונים כסס ב"חם מכוד המים סודונים כס מן
 הארת הת"ת שחאיר בה וזהו סוד יסוד הרוח כמ"ס לקמן: והוא
 הס מפסיקים דכתיב כוונ' אשר חדפו רוח כמבואר מתוך דברי
 הוהר וחטו הורשיו למר באורות עליונים דרך משל ומלילה כדי
 לקרב הכל אל השכל וחסה מן לבד ועתה להבין כל דבר ממוח
 הדבר: והנה אמרנו שעד כאן עדיין לא נתגלה סוד חות **□** בששם
 שהוא סוד **□** גמ' נה"י שצוקרם הוא חת' הכולל חותם כמ"ס
 לקמן: והעטם שצוקר הארת חת' ה' הוא חת'ם הבח' כמ"ס
 מהבקר אל חת' דרך קו יסוד כמ"ס לקמן: ועדיין לא נתגלה זה
 הדרה **ב**

חך חל
 ינו מק
 בחורו
 דונים
 בבורות
 ציבור
 חו יסוד
 גיבות
 ב וכו'
 המל'
 ד כית
 ג כנס
 צדיקות
 צד הו
 דים:
 סיבים
 ג' ביה
 חמרו
 ז והס
 זון סוף
 קדוש
 טהירו
 ז עלה
 י וגל'
 צורב'
 זכית
 ז שהיו
 הכתר
 ח"ח
 ה עש'
 זעלם
 זת ה'
 ועל
 זעלם
 תיקונו
 מטהרו
 ו כסס
 עשה
 ז חזיה
 תמיד
 יגות
 כ הכל
 נחמה
 שגשה

הארה לפי שח"ב שגמרו תחת הפתח היו דבוקים זה בזה כבוד
 הכבוד א' בח' יגשו רוח לא יבא ביניהם כי הכבוד כבוד אחר
 הכבוד כבוד יסוד האור שגמרו בא הרוח לא יוכל להתפשט למטה
 ומחמת ח"ב שהיו דבוקים כבוד א' בא' וכן רמזים במלת אחד
 ואחד כי עדיין לא היה יסוד אחריות ביניהם וכל א' נחשב לא'
 בפ' ע כי עדיין לא היה סוד האהבה ביניהם כמ"ש בסוד הכתוב
 ותחס באחור יבזקנה וית' זה לקמן: והל' תקנה לדעת אך הני
 יוארית בחי' אחור כמ"ב שהם ב' בחי' ימין ושמאל ובחי' אחור
 הוא בחי' ד' סוד המל' כמ"ש לעיל: זה איש קאי' שהרי כבר
 בארנו זה שכל בחי' מאלו הד' כ"א כלול מכל הד' בחי' כמו הד'
 יסודות אחר' ע"כ כ"א כלול מכלם היינו חויר שגמרו מים שגמרו
 בו' וכן כל הד' יסודות כגודע להמני העבש: וזוה תבין מה
 שגמרו לפעמים בזהר ובתקוני' ובכתבי החרי' ו'ל שרומן גם
 במדת הכתר כל הד' בחי' חף שגמרו שהכתב הוא אור פשוט
 ולא יואר בו שום בחי' מן הד' בחי' וכולו נקרא פנים כמ"ש
 לקמן: אך הענין הוא כי אחר התיקון שית' לקמן שגמרו האורות
 בסוד פרטשי' לא ימלט כ"א מלתאחר בו הד' בחי' כמ"ש הכל
 באריות: וזה דוקא באור הכלים שהם שיהם עשה יש רשות
 לתאר הבחי' אבל לא באור עלמות: ל"ס כי האור עלמות הוא
 בא לטע מן אור א"ס עלמו כמ"ש לקמן: והוא אור פשוט
 בתכלית הפשיטות שלא יואר בו שום בחי' וכל זה באורות ע"כ
 אלמות ששם אור העלמות הוא מן אור א"ס עלמו: אבל בג'
 עלמות שגמרו יואר הבחי' גם באור עלמו' שהם כמ"ש הכל
 באריות וחור כ"ו: והנה כאן בזה שגמרו שכל האורות שגמרו
 כבר ביארנו שגמרו מן אור הרשימו של נקודת המל' שהיא
 מתחלה מאלו והם המקום ולא מאור א"ס עלמו רק אור זה בא
 להם אור א"ס כמ"ש לפטע: לכן הורשימו לתאר בהם כל
 הבחי': ונחזור אל הענין שמתחמת שח"ב היו דבוקים לא נתגלה
 כבוד יסוד הרוח כמ"ש וסוד יסוד העפר עדיין היתה בסוד
 רפס וטיט ולא יכלה הבינה לעיור בה שום יוד לכן הוצרכה
 הבינה לעשות תנועה ומן התנועה יוליד הרוח כידוע לחמני
 הטבע שכל תנוע' מוליד רוח: ומלאת התנוע' היא באופן זה
 שהבינה נסדרה מן החכמה והולוכה אורוהיה לגד שמאל הטהור
 וגם החכמה בראיות שבויה נחרקה חמט ונתקרבנה לקו המקיף
 קרוב לאור א"ס גם הוא הולך אורוהיה לגד ימין הטהור ונעשה
 ריח ביניהם: וזוה יש דרושים ארוכים ועמוקים מאוד ולקצר
 אני בא כי לא כל עומ אדם יכול להשיגו ואין דעתו באן אלא
 לסדר סדר מעשה בראשית בתכלית הקיטור כדי להקל על
 המעיין: והנה כאן למדה החכמה מן הבינה לעשות תנועה כי
 עיקר כל ח"ב היה הכל ע"י הבינה כמ"ש לעיל: וזוה תבין
 סוד גדול מה שלא פירשו הראשונים ולא מלאתי טעם מספיק
 לזה: והוא שהחכמה נק' בלשון נקבה חכמה ולא נק' בל' זכר
 קצת שהרי כבר ג"כ שהחכמה נק' חב' ובינה נק' חס א"כ יאות
 הוא להיקרא בשם חס: והל' הטעם לפי שגם החכמה הוא
 מקבל הארתו מן הכתר וכל מקבל הוא כבוד טקבה וכל מעשה
 הוא כבוד דוכרה: זה איש שהרי גם הכתר ג"כ מקבל ממה
 פלומעל: חמט עד עילת כל העוליות ועכ"ז נק' בלשון זכר:
 ולא עוד שהרי גם האורות שלמטה כמו חסד ת"ת יסוד ושאר
 מדות שהם עיקר המקבלים ומלמעלה ועכ"ז נק' בלשון זכר לפי
 שגם בעת קבלתו הוא מקבל כדי להשפיע ולכן נק' בלשון זכר
 וזוה תבין לתה נק' עדה הבוכיב ומדת המל' בלשון נקבה:
 והבן זה: גם רז"ס ליתן טעם לקריאת החכמה בלשון נקבה
 עפ"י המבואר בזהר שגילגל כל העולות כמותחלבה באוה מדה
 נק' על שמה נקרא חסד בחכמה מובין בבינה זה איש מספיק
 ג"כ לפי הל'ל': עכ"ו הוא אמת ויובי עפ"י חכמי הדקדוק: אך
 עפ"י הדברים שגמרו למעלה שראשית פעולת החכמה היתה
 חב' שגמרו תנועה להוליד הרוח זה למד מן הבינה כ"ל וכל
 הלמד מן אחר נק' מקבל וכל מקבל הוא כבוד טקבה וזוה
 תבין מה שגמרו ו'ל שגמרו מובין יותר מחסד: ואחרו תבין
 זכ' הובין שגמרו חסד שלווה מאחר: והוא עתה עפ"י הדברים
 הל'ל' ות"ש הבינה בלשון נקבה ולא נקרא מובין לפי שהיא היתה
 חס כל חי ועיקר שורשה הוא טקבה והוא מובין ונחזור אל ענין
 פי מיד שגמרו ח"ב התנועה מיד טולד הרוח כי אחר שגמרו

ממש תחלת תנועתם נעשה חמט ריח: ביניהם נתגלה ביניהם
 הארת הכתר שהוא כבוד יסוד האור דרך קו יסוד האור למעלה
 ביסוד העפר: וגודע עפ"י חכמי הטבע כשהאור מואר בארץ
 ויולד להו' חו' יומתה מוגה אידים למעלה וזוה כ"א הרוח אל
 המים: הרי נספך שמתחלה נתגלה האור וממנו בא הרוח אל
 הארץ והחילה ליבש והו' עלו ומנה האור' כמינו באום הבחי'
 הרי רוח מרוח ואח"כ מים מרוח: ואח"כ בהתרבה התנועה יולד
 חס כי רבוי התנועה מוליד חס כידוע לחמני הטבע שהוא יסוד
 האש: גם טודע שחוקר לטעם חס האור במים ולא המזים חס
 וגם יש מני חבטים שיש בהם כח האור הגדול כמו סיד ובזנת חס
 בו שאם תתן אותו בתוך המים הוא יולד חס מן המים: הרי
 לפיך ח"ך ולא חס ממים: הנה עד כאן דברנו דרך חסל:
 והכוונה כי חמטו ע"ל שבוית הטהור לא נתגלו רק ל' בחי'
 והם שורש ל' יסודות וחמלטו סודות חותף לא נתגלה עדיין
 וסינו כי למעשה חמטו סיו' הורות כמבואר מחוקר הסיניס
 וחס כמ"ב ו' הורות חלו הם שורש לג' יסודות אחר' ולמעשה
 נשאר בחי' ד' והוא סוד המל' שורש ליסוד העפר ובה היו
 כלולים ג"כ האורות שנקראו אחר' מהם ס"ק שהם גג"ת נה"ו
 והם נקראו גגל חמה כי חמה הוא סוד ה"ת הפעל אורהם
 והם מתנועעים ע"י כי הוא הזרזו הגלעי האמיתי וזוה סוד ה'
 גע'י נעשה מן גגל גלגול החזר בשולס כי ז"ק נק' עולם כמ"ש
 הכל במקומו ו"ש הכל היה מן העפר אפי' גגל חס: והנה
 אחר שגמרו ח"ב תנועה היינו שנתרחקו זה מזה כמ"ש עשו כל
 כ"ב פעולתם: הכוונה אחר שהאור הכתר דרך קו יסוד חו' תשת
 הארה ו' נתבררו האורות ומיד נתגלה לה ה"ת שהוא המתקבל
 דרך קו חמלעי' והכתב הוא סוד שורש הרוח והוא האור וממנו
 נולד הרוח שהוא ה"ת הרי רוח מרוח ומ"ב חרי' ג"כ למטה ומן
 הארת חמה נתגלה החסד שהוא קו החכמה והוא סוד המים
 כמ"ש ומן הארת הבינה נתגלה קו הגבורה והוא סוד האש
 הרי נתגלה ג' יסודות אחר' וית' אפי' לקמן: וכיון ש"אלו
 חלו סג' חסד אל הפעל ישבו להם בסוד סג"ל כי ג"ר שהם
 כמ"ב יבוי ביסוד סג"ל חסד סוד הטעמים כו' ואלו הם:
 חס בסוד סג"ל כו' ס"ג בסוד
 נקודת כמ"ש כ"ו לקמן:
 והמלכות ושארית למטה כוה הרי
 המלכות שהיתה סודה תחלה כבוד
 רביעי' נעשה עשה כבוד שביעי':
 והל' ההמה על האופן מה שנקרא
 ה"ת הוא למטה תחת ח"ו הנה
 הוא היה ראשון לגליוהו' יסודות
 אחר' שהוא סוד הרוח שנתגלה

כתר	הכמה	החכמה
בינה	חכר	ה"ת
גבורה		מל'

דרך ה' בוית' למה נקראו ג' יסודות בשם אמות

ועתה אודיעך ענין אחד שלא התנוסו בזה כמה מהראשונים
 דמנה בברייתא דהב"ר רס' חב"ט ג"ס בקרא' בסר
 יארכה חס לשוט: ג' אמות: ז' כסלות: י"ב פאטופ: ג' אחר
 חמ"ס: א' רוח מרוח: ב' מים מרוח: ג' אש מים: דקטת
 למה יקראן בשם אמות ולא בשם חבנות כההי' יסודות חמ"ס
 הם עלמס סוד החבנות: אברהם סוד חסד: שהוא סוד יסוד
 האוים: יצחק סוד הגבורה שהוא סוד יסוד האש: ויעקב סוד
 הרחמים סוד ה"ת שהוא סוד יסוד הרוח הרי לפיך כי ה'
 יסודות הם עלמס סוד החבנות ואף בספר יצירה הל'ל' חור בעלמו
 לקראם

לקראת שם אבות בסוף הספר והוא פלא : ואנכי אודיעך מה
 שטעו בזה הברייתא כמה מראשונים שפירשו ענין שאמר צ'
 אמות רחוקי עלי' ראשונות שהוא כתר חכמה בינה ושבעה כפולות
 הם ג' ב' א' ס' שהם בסוד כפולות שש בהם דגש ורפה רזה לוג'
 הסוד ודון : מה שאין כן בג' ר' ס' ס' פשוטים שגולם רק חסד ולא
 דין : וי"ב פשוטות רגזו ל"ב ג' בג' חכסון : והאמת חסד חך
 אין הדברים כמשמען שהרי הג' ראשונות הם רק שורש לשלשה
 יסודות אמ"ש והשלשה יסודות עלמן הן הן הג' אבות עלמן שהם
 חסד גבורה תפארת ולמה יוד יסוד והם תולדות וקולותיהן
 כיוצא בהם כמ"ש לקמן : והנה קושית אחרונה יובן על פי אשר
 יתבאר לקמן כי הו' קצוות הם כלולים מעשר וש' להם חכמה בינה
 דעת נעמנים והם אשר יקראו ג' חסות ונשאר ו' כפולות והבין זה
 הטיוב וקושית ראשונה טובן על פי דבריו שלמעלה שכל מעשה
 ברה"ט נעשו הכל על ידי הבינה שהיא היתה חס כל מי ואמרנו
 שגם החכמה לזה הענין נק' בלשון נוקבה ולכן בתחלת ספר
 יצירה שם הוא מדבר בתחלת מעשה ברה"ט קראן בשם אבות
 על שם הבינה חך אחר שנתקנו העולמות בסוד פרטופי שזה
 נעשה על ידי רוח דמחשבה סוד החכמה שהוא כ"ח מ"ה כי
 על ידי שם מ"ה נתקנו כל העולמות כמ"ש לקמן לכן בסוף הספר
 חזר וקראם בשם אבות ולכן אלו עתה שרוב העניינים והדברים
 סולם לנו מדברים בעולם התיקון לכן בכל ספרי הקדמונים שהם
 ענינים במעשה מרכבה שהוא סוד עולם התיקון קורא אותם בשם
 אבות ע"ש האב הראשון חב לאבן שהוא החכמה : והנה ראינו
 בפ' הראשון ד' לספר יצירה ופ' בברייתא הג' וז"ל ג' אמות קרא
 הג' יסודות בלשון אמות על שם חס לבינה תקרה ואפשר שגיון
 גם כן לזה הסוד : ואף הרמב"ן ז"ל בפירושו על הברייתא הג' ל'
 קראו הוא גם כן לטובתו :

להודיעך ביחוד זה הכתוב אודיעך תחלה סוד גדול ואפלא בעינין
 מה שאמרנו ז"ל ע"פ וימת מרח צדקו ט"ו הסוגה כזה **בחר**
 לומר עד כאן חרדו"ן חף על הקדוש ברוך הוא : והוא
 פליאה נשגב חך רחמו והבטן השוכה : ועוד למה בזה ט"ו כפופה
 בסוף התיבה שלא מצינו זה בכל התורה : ואף בא הכתוב לרמוז
 חיות רמו די היה בסיקט ט"ו פשוטה כזה ! ואין לומר שא"כ היה
 לריך להסוד האות ראשו למטה : הרי גם עתה הוא הפוכה גם
 בורה ה"ל שג"כ ראשה למטה כדא' בספרי דייקא שהנה השוכה
 הוא כזה חר" : ועפ"י הדברי' הנאמרו' לעיל יבא הביאור' על כסון
 חך תן דעךך להבין : הרי כבר ביארנו וכלנו חלו הדברים למעלה
 שכל חלל העכו"ם היה בנקודת המלכות בחיפה גמול ב"ח' ויתקן
 האור חל הדברים ונעשה תיקון פניו וכ"ו הוא רק תיקון נקודת
 המלכות ולא יבא חזן מזה המקום כמ"ש לעיל : ואמרנו שגולם
 העפר הכללי : הכוונה כי חף שאמרנו שהיה בזה המקום כל הד'
 יסודות היינו דרך פרטי אבל דרך כללי הם גולם ד' יסודות
 שביסוד העפר כי כבר אמרנו שה' יסודות כ"ח כולל מד' וכבר
 אמרנו שיסוד העפר הוא אינה מולאה מתהם שום פעולה רק שה'
 יסודות פועלים פעולותיה' בר ועיקר על ידי יסוד הרוח שהוא
 יסוד הראשון שמתנו ולא כל הג' כמ"ש לעיל : ואם כן לא היה
 באפשר להליץ בזה המקום שהוא סוד יסוד העפר שום פעולה
 נגמרת וקיימת חס לא שיקבל תהלה כח תיכוד רוח הכללי והוא
 סוד הפ' יסוד מן י"ם סביב גמולו ב"ח' ואמרנו שהוא המקוף
 הראשון המ' חף לזה המקום פניו שהוא נעשה במקום סבי' המלכות
 ויתבאר לקמן כי ביסוד מתגלה חסד עילאה כמ"ש מתוך הושר
 דלמר חסד עילאה חגלי' בפומא דלמה וחסד עילאה הוא סוד
 החכמה שמתגלה למטה ביסוד כמ"ש לקמן במקומו והוא רוח
 דמחשבה חס"ב מ"ה כי החכמה אמרנו שהוא סוד י"ם מאין ובו שם
 מ"ה בסוד חכמה ב"ח מ"ה כמ"ש הכל לקמן וכבר נת' סד' יסודות
 הנעלמים הם סוד ד' מילוי הו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ופס' מ"ה
 הוא שורש ליסוד הרוח ח"כ שורש יסוד הרוח מתגלה ביסוד וכן
 כ"ו טלח מתגלה זה האור מן היסוד לזה המקום פניו לא יבא שום
 פעולה לפועל : ולכן היה כל הפעולות על ידי הבינה כי עדיין לא
 הופיע אור החכמה בזה המקום כי המקום היה סתום וגדור
 בעדר קו המקוף שהוא התקופה הגו' לעיל : שנעשה חסד כפול
 בסוד ריבועה בתוך יציגולה כמ"ש הכל לעיל : וזה היה מעשה
 האור לבוא לתוך הסכרו ולכן כל הצורים שצורה הבינה לא היה
 בה' קיים ולא יכלו לבוא לפעולה קיימת : ולזה הוצרכו שוב
 הבינה לפתוח פתח קטן למעלה מכוון נגד ראש הכתר ובוה יבוא
 אור מיסוד הגמול ב"ח' ששם מתגלה חסד עילאה שהוא סוד רוח
 דמחשבה ובכ"מ ששם מניע אור מרוח דמחשבה נעשה יסוד אצור
 פעולה קיימת ובוה יתקיים רצון המחיל העליון שהיה במחשבתו
 הקדומה לחדש עולמו בסוד השמטה האות : הרי לפניך שורש גדול
 חך מן המלכות אינו יוצא שום פעולה קיימת חס לא בהחבר
 אליה אור היסוד ששם הוא רוח דמחשב' המביא ליד' פעול' וצור קיו'
 וישב העולם וולתו היא חרדו"ן ושמה וי"ם שנקראת סר חר" ב'
 סוד הגבורה במספר השוה וי"ת כ"ו במקומו ונקטו כלל זה בידך
 וגם זכור תזכור מה שאמרנו לעיל החל העכו"ם נפסק לשני חלקים
 ונעשה קו ברוחב מפסיק בין שני חלקיו : ובחצי העליון שם הוא
 רוח דמחשבה ונעשה יסוד ובחצי התחתון אין שם רוח דמחשבה
 ושם הוא מקום מדבר ושמה כמ"ש ואמרנו לעיל שאריות המלכות
 שהיתה בחי' אחר היתה מתחלה למטה בחצי טהירו החתונה עם
 כל שורש הכמות שטולם היו כלולים בה כמ"ש ואחר כך עלתה
 למעלה בחצי טהירו עליונה ואותם נמות ששורשם מועלם חל'
 עלו גם כן עתה והשאר נשאר למטה ונדבקו בסוף קו הרוחב
 ונעשה טרר חות **ח** וחצי טהירו שלמטה נשארה בורה חות **ח**
 ושם נשאר כל הסוגים שמהם נעשו הקליפות ומן האורות שעלו
 למעלה נעשה מקן טרר חות **ח** כמ"ש לעיל ולפי שעדיין
 לא היה חף בחצי טהירו עליונה סוד רוח דמחשבה היה
 שייכות לחצי טהירו עליונה עם התחתונה כי כלם היו בסוד
 פדיונים כמו שכתבתי הכל לעיל רק שאחר כך שיה' עמו
 מדת הרחמים שהוא סוד שם מ"ה רוח דמחשבה ולכן
 מתחלה נעשרו חיותו חצי טהירו התחתונה עם העליונה
 וכלעבר

ביוהס
 למענה
 בחרך
 וד שם
 הוה אל
 ס המי'
 גה ילא
 או יסוד
 יום חס
 ובחנה
 הרי
 על
 בחי'
 געדין
 סגינים
 ולמטה
 כה היו
 נה"י
 אורהם
 סוד ח'
 כמ"ש
 והנה
 גשו כל
 ז מתח
 מרביל
 ומחש
 המי'
 החס
 שיהיו
 שיהם
 לו הב'
 שהוה
 ד שד
 חות
 נקומו
 עדי
 זעיר
 וית
 שו'
 ספר
 חות
 קשה
 ח"ש
 יסוד
 סוד
 ב"ב
 גמול

ונחזור

אל הענין שכתב התעשה טל הרוח ומן הרוח מים
 וממים חף יסוד האש היתה סמוכה לאורות
 הנשארים למטה ביסוד העפר וגבר זה היסוד מחמת אהבת
 השמטה ששורש פחד שהוא סוד יסוד האש וכללה לחים ויבשים
 ונעשה יסוד העפר בסוד האפר : ואפר גם כן אינו רחוי
 לוריעה ובוה תבין סוד אשר שריפת החטאת וסוד שח' בושר
 בסוד פרה אדומה חך כי כאן הקולור יפה : ואם תוכיח תבין :
 והנה אומרנו למעלה שמתן האלכות בשלשתה למעלה חקי הרוחב
 נעשה בצור חות ר"ש וזהו כתיב וזר"ש אין כל כמ"ש במקומו :
 ועתה קתה מעלה וימיה שנמשך לה קו ח' הארה מיסוד הרוח
 שבי' ממש עליו חך קו ישר ונעשה בורה **ח** וכן חקו האחד
 איהם ונדבק בה והוא יותר כלי מוכן כיו לקבל אור מלמעלה אבל
 על כל זה לא יכלה להכירם ראש להסתכל למעלה כי יראה קו
 תשבר מחמת אור הגדול שיבא אליה ולכן הפכה פניה למטה ממש
 בורה חות ח' כזה **ח** כי חף שיבא האור מלמעלה יגיע על
 דופן הכלי ותשקף סביב הכלי ולא יכנס בתוכו רק מעט אור מה
 שחולק לקבל : הכלל השולל מזה כי עתה יש בחצי טהירו עליונה
 דוגמת ב' אוחיות **ח** חות ח' הוא קו המקוף בחצי טהירו
 העליונה כמ"ש לעיל וחות **ח** שנעשה עתה תחות **ח** שניתוסף
 לה קו ונעשה בורה **ח** כ"ל וז' אוחיות **ח** רומזים לנ'
 יסודות אמ"ש שעתה נתגלו שהם סוד חסד גבורה תפארת כמ"ש
 לעיל והם סוד ט"ס קו"ל ממ"ו שהם סוד **ח** במספר השוה
 כמ"ש לקמן : ו**ח** הוא מלשון ויהי קחת חלטים על הערס
 ולא רשו אחר בני יעקב : ויה' כ"ו במקומו וזכור כ"ו והנה
 ביאור הפ' שהתחלתו בתחלת זה הפתח לריך להרחיב בו הביאור
 כדי להעמיד על סדר נכון של סדר מ"ב שהיה עדרגה אחר
 מדרגה הכל לאט לאט עד שבה לכלל תיקון העולמות כמ"ש
 הכל באריות בפתיחם הבאים ועפ"י הדרושים ית' גם הפ'
 שהתחלתו :

פתחה דרך א' בוי'ת אור העצמות
שירד מן אור אין סוף

והאכלתיך
 נחלת יעקב אביך ואמרנו לא כאברהם וכו'
 אלא נחלת יעקב שהוא נחלת בלי מצרים כי
ה א

ונעטרף מהן אריות **ת**הוא סוד רחוקה החוס אש
 דינים : ואבז זה חודיעך סוד גדול מה שהביא הק"ם
 למלכים בזמנת ר"ע כן עלה במחשבה והוא כי חמרת שהביא
 נשאר למטה בחי' הטוהר' התחונת שאין מניע שם חור' העליון
 שהוא סוד רוח' דמחשבה נ"ש לעיל. והנה חמרת שאף בסמך
 חמרת מוגרת להיות חיוס טעון קודם להחיות ולחיות מכוון
 בכל משלה כי הם לריבין גם כן לגורך הגהגת השמטה כי מהם
 בעשה דלעשה להלקות הרשעים בסוד הכקוב רחוקי דמעת
 העשוקים ואין להם מנהס' כמ"ש מתוך כתבי החרי"ל שזה קאי על
 נגזרי קדושה שהם עשוקים בין הקליפות והם מחבררים ועולים
 בכל ווס. על ידי מעשים טובים ועסק התורה וכוונת התפלות
 ואיחודים ועיקר הברור הוא נעשה על ידי מסרות נשמות
 הגדוקים למקום המיחה ומוסרים גופם עלקידוש השם ומושלים
 בענו"ם בגופם ושמחיהם עולים ונכנסים ג"כ בעמקי הקליפות
 מקום המיחה שהיא חגי עזרתו התחונת ומחמת לעקתם כי הם
 לא מעיקים על צר גופם כי גפרם לא יחבב אם נפסס לא החבל
 אלא כוונתם בלעקתם כי קול נעקתם בוקע באויר הטוהר' בין
 הקליפות או בציב וישמע הליהם את נעקתם ובקוב אחד להלילו
 כי חלקים זה כמזכר כהן הוא סוד השכינה וירדת בין הקליפות
 והיא אש חוכלת כל הקוליס והחוחים האוחזי' בהנשמה כי רענס
 להיבקע בנשמה קדושה פי ע"ז יבוא להם שפע מלמעלה ופי
 שהנשמות הם ג"כ בחי' שורש החוריים כמותם יש להם כח לחחו
 בהם : והשכינה כשארדת ביניהם הם לא וכלו לסבול זה החור
 הגדול והו ספר תמו וע"ז גם הגיעך קודם שה' מתחלה משוקע
 בין הקליפות אחר שהכנס' האש הגדולה ונתלבן ונעטרף עם אותם
 הגשמי' של זה הגדוק ונדבק' בשכינה לפי שכלול בחי' מושרם אחד
 והוא זה הגיעך עולה עם השכינה בחי' טוהר' העליונה והו נעשה
 מזה הגיעך חיוס לזור קדוש והו שהטו חומרים מחדש בעונו בכל
 ונס תמיד מעשה בראשית : כי כבר נתבאר שסוד מעשה
 בראשית הוא חור' הרשעון לית בי' רוח' דמחשבה ולכן לית בחי' בן
 קיומא כי לעולם מהסדר ביהר חורבנא : וזוה תפין למס תמיד
 הס"א לזונה. לפרוס בנינה דקתיב ושא' יוכת' שער ודורויהו
 בנדרבה בחרך לא רועה חרן וירס שסס שולחי' השער המשתלח
 וגם בתיס לפי שסס מן רוח' דמח' שלח הקרישו ולא יכול לבוא ליד
 לזור דמקין הכל כיון שכל זה הגיעך קדוש למעלה במקום שיש שם
 רוח' דמחשבה חיוס לא ליד חיות השלם ונעשה ממנו חיוס לזור
 ובנין וזו חמק דוגמא לחיות מעשה בראשית : והשתא מובאר
 הטעם השומע הקב"ה כד' עלה במחשבה : והוא מובן :

לומדים כל האורות שצטטרו לקבל חמור שלמעלה לדרך הפתח
 והף אותם האורות שיו למטה תחת קו הרזקה שדבקו ברגל
 הח' כמו שכתבתי לעיל עתה עלו גם כן למעלה מן קו הרזקה
 כמו שהכתוב לקמן בסוד חייב אלם לקבל מני רבו ברגל וכן חיוס
 נעטרף הק"ם שלמט' עם האורות שלמעלה לפי שהם מעכבים את
 התיקון ויררבה חמדת מהרסיס הבנין : ולזו רמזו בחמורס וימת
 תרה בחר"ן ט"ן הפוסק לומר עד כאן חרון חף של הקדוש ברוך
 הוא : הכוונה כי כל זמן שהיה חרס קיים - ח"ל כ"ו שהיה לזרף
 חותיות תר' ח' בטוהר' הוא דתו' שעדיין לא הופיע עליהם חור'
 מרוח' דמחשבה וזו בסוד הדינים שאין העולם יוצא לחתקיים
 בדיון כמו שכתבתי לעיל והנה שמת תרה רנה לומר אחר שלפני
 זאת הגורה ונפתח הפתח למעלה והו לבק' הטוהר' חרה חמרת
 שהוא חר"ן בט"ן הפוסק ככל' שהוא רופו' שהם מוכנים לקבל חור'
 מרוח' דמחשבה סוד שמוף רחמים בדיון הרי עד כאן חרון חף
 והו לא : והוא מובן :

ואל

יבטוק רעיוןך לחזר' הלא כבר נולד חברהם היונו אל
 תיקון העולמות כמ"ש לקמן קודם מיתת ירח' : ועתה
 מתוך דברינו נתבאר שכבר מה תרה קודם שנעשה התיקון : זה
 יתבאר לך על פי הסוד שחמרו נר שנתגיי' קהען שטולד דמיו
 וחברתם אחר וילתו ומת' נתגיי'ר ונתברך שזו הבר' לא רמוז על
 התיקון כי ברלה כבר ביארנו שהוא מלשון הרכבה סוד מעשה
 מרכבה שהוא סוד התיקון כמ"ש לקמן : וזוה תפין סוד גדול
 שהקדוים הטורה מיתה תרה קודם וילת חברהם מתרן ויבן זה :
 פי עתה החליל התיקון מעט בטיהו בחר"ן ונתקנו האורות בסוד
 הגשם שהיא סוד המלכות כמ"ש לקמן כנ' עדיין לא קבמו חור' מרוח'
 דרוח' רק שהיו מוכני' לקבל האור בהשר' שנתפתח הפתח כמ"ש הכל'
 בחריכות וז"ס גדול ונורה מה שחמרת הכתוב והה גפ"ש אשר עשו
 בחר"ן והבן זה : וזוה תפין גם כן סוד גדול מה שיבאר מתוך
 מהפי החרי"ל שכל האורות שלמעלה הם רק בחי' נפש וזוה מה
 שהיה זה לפעולה בשבבה בעיני כל הקדמונים שהרי מובאר בדבריו
 שהוא בעלמו חובב בחור'ת עליונים כל הבחי' שהם נפש רוח נשמה
 חיה וחייה : הכל כוונה כי הוא חושב כל הבחי' דרך פרט'
 שיש בהם ח' בחיות הכל' היט' לפי שכל בחי' כללה מכל הבחי'
 הכל דרך כלל כבר ביארנו שנתחלה היכל האורות בטוהר' רק
 בחי' נפש לפי שכל הטוהר' נעשה במקום נקודת המלכו' שהיא
 עלותה בחי' נפש כללי לבד חף שדך רוח' דמחשבה לחקן גם כן מכל
 הבחי' : והמ"ס שידר בטוהר' חור' רוח' דמחשבה לחקן כל העולמו'
 הוא בחי' רוח' כנלי לבד כמ"ש לעיל : ואם כן דרך כלל הם רק
 בחי' נפש ורוח' : ובדרך פרט' יש בהם כל ה' בחי' והוא מובן :

**דרך כ' בו ית' איך יצאו כל הפעולות
בטהירו ע"י אור מרוח דמחשבה**

והחזור אל הענין שהורכבה הבינה לפתוח פתח קיון למעלה
 שיבוא חור' מרוח' דמחשבה בתוך הטוהר' כדי שע"ז
 ילאו כל הפעולות מכה אל הפועל כמ"ש : והנה כשנפתח זה הפתח
 למעלה בחי' טוהר' העליונה שסס הוא נורת חות תי' שיהיה
 כזה כמ"ש לעיל עתה נפסק התי' לשנים כזה **ר** : הרי
 נעשה תן חות ח' ב' חותיות ר"ש ור"ן הסוכה
 כאשר עיני' החנה לנכות והנה עתה נעטרף חור'ת החלכות שעלו
 גם כן בחי' טוהר' העליונה ונעשו' בדמיון **ח** כי מתחלה נעשית
 לוח **ך** כמחשבתתי לעיל וה חר' שבה חלוס האור מלמעלה
 גיחוסף ליה קו ונעשית בנורת **ח** כמ"ש הכל למעלה הרי לך חותיו'
הרן במ"ן הפוסק ממש ככתוב בתורה : ואזו **ח** שהוא למטה
 בחי' טוהר' התחונת חיוס מנעטרף עתה עם החוריות
 העליונים לפי שהוא בחי' מרוח' שאין בו רוח' דמחשבה ואין לה
 שייכות למעלה שעתה חיוס ק' למעלה חור' רוח' דמחשבה סוד
 שיתוף רחמים בדיון : והס' נשארנו למטה בסוד הדיון לבד ואין
 כעגס יכול לקיים בדיון לכן נשארנו בסוד החושה והשמעון :
 ואחר הכתוב וימת חר"ח בחר"ן : הכוונה כי ירוע לחכמי המחשבה
 שכל דבר שפושט נורה ומקבל לורה חמרת' נחשב למיתה לנורס'
 רח' זונה שפסדה מנורתה וחק' שהוא לחיקושה והנה מתחלה היתה
 הטוהר' בנורת **הרחה** כמ"ש לעיל עתה שנפתח הפתח והו

**דרך ג' בויתבאר סדר התחלת תיקון
העולמות :**

ועתה נתחיל לבאר התחלת תיקון העולמות מעט מעט עד
 שבאו לכלל תיקון גמור שהוא נעשו בסוד מעשה
 מרכבה אבל קודם שנתקנו לגמרי הכל הוא בסוד מעשה בראשית
 ונחזור הג' הענין שבין שנפתח הפתח בטוהר' למעלה מיד היו
 כל האורות שצטטרו מוכנים לקבל חור' מלמעלה ועלו קולם
 מדריגה ח' לקבל מני רבס ויחוסף בהם נח מרוח' דמחשבה : כי
 חף שעדיין לא נכנס החור' בפניה על כל זה היה דוגמא לז"חית
 השמש קודם לחמו להחיר על החרך עכ"ז החרך הפירה מכוונת :
 והבן זה : והו החלילו להויה כל אחד פעולתם מכה אל הפועל
 והסתולו נעשות יוריס ובעניס קיימים מכה רוח' דמחשבה כי חף
 שהמרגו למעלה שחגלו גם ג' ספי' גדולה גבורה תפארת שהם
 סוד חור' מים אש כמ"ש למעלה לא היה בהם כה ירוא דמחשבה
 והיו לחיס ולא היו נקדשים : ועתה מכה וריחת השמש בפניה נקדשו
 ונעשו יוריס קיימים ונתבררו החסדים מן הגבורות ונעשה
 מתקנת ביניהם מאז מתולקת פלוגתה שהחסדים נדבקו בקו'
 סימן שהוא החכמה ויאל ספירת החסד מכה אל הפועל
 והגבורות נדבקו בקו' השמאל שהיא הכונה ויאל ספירת
 הגבורה : ומן הכתר ילא קו' חלעניו שהוא
 התפארת חף שילת בריחוק מקום
 למטה

למטה מן ג' כמ"ש למעלה כמעט: והוא מוכרע בין ג' ופשה בטוס בבינה וכן שנים ע"ש חס וחס שהוא נגלע שמיים: למעלה ממנו הוא הדעת שהוא ג' כן האונגו דך שאין לו כלי מיוחד כמו הג' לפי שהוא קרוב אל הכתר שהוא אור פשוט לא היה יבוג להטטיר שם כלי כמ"ש הכל למענה: והדעת הוא דוגמת נשמה חל התה' והיו נשמה' ת עולה למעלה בין ח' וב הוא מוכרע בין ח' וב בסוד הדעת כמ"ש לקמן: וזוה תבין הירון ש"ש ת"ת ע"ל ג' ג' שאף שמקומו למטה מהס' יבוג געלות עד הראש לפי שהוא קו-חלמני ומקבל - האר-הדרך קו חלמני מן הכתר בלי נעצב חבל ג' ג' הס' רק כוד הורעות' שחס למטה מן הראש ויש להם מורים שהחסד יש לו ימיר והוא הכמה ולא יכול לעלות למעלה מן החמה כי החמה-ת-עכב' ע' וכן גבורה חבל הת' ת-חין-לו חמרים: וזוה תבין הפ' שהחלמני והחבלתין נחלת יעקב חזיק' לא כחברסו ויחאק שחס סוד ג' ג' אלא כיעקב שהוא כוד הת' ת' כמ"ש לקמן שהוא נחלה בלי מורים ובוחר כ"ו לקמן:

דרך ר' בוי"ת ענין התלכשות האורת זה בזה והתגלות נה"י

ונחזור אל הצנין כי מתחלה אף שתגלה חג"ת כמ"ש לעיל לא היה יחוד ביניהם כי לא היה בהם כח תרוח דמחשבה שהוא סוד החכמה: כי חמרו שרוח דמחשבה הוא סוד טפה הסוד המתגלה בשומא דחמה וחסד הוא מדה חברה בסוד האהבה כתיב חברה חוסיב וכרוב האהבה עולם החבתין ע"כ משכתיך חסד וכן זה: והיו כל האורות בסוד עיגולים שח"א לכה להתייחד יהוד גמור כי יגיע קלה אל קלס שהם שבעה אורו' שכבר נתגלו בשכירו כו"ה חסד כח"ש שורש לג' יסודות חמ"ש חג"ת חס הג' יסודות מוכתר יסוד הכתר: וברשת מנקודת המנכות הגוזה בה"ס כמ"ש לקמן: וזה גרס שלא נתגלו עדיין ג' כסודות נה"י שהם התולדות כי חג"ת חס האבות ונה"י חס הבנים כמ"ש הגל לקמן וחקי וכלין להגוף שום פעול: חס לא יתייחדו יהוד גמור כי כל הפעולות יולאסו מתוך זיווג המתחברות בכוח להם יהוד גמור אז משי אורות שאינם שוים שחמס' וחיכס' וזה מביניהם ענין מחודש כידוע להכניו שפעם גם כזה עולם השפל דוגמתו הוא למעלה בחירות עליוני' וזו סבי האורות בסוד כדורים עגולים לא היה אפשר להם להתייחד יהוד גמור זה העור נתגלה לכמה חכמינו קבלה מהרש"ש שם שמימים הספיר' בסוד כדורים עגולים: ולכן כל דברים שבעים החוסי שהוא קודם התיקון חבל עיקר סוד התיקון הוא חמ"ש שבעה האורות בסוד דיוקנה דחס שהוא עיקר התיקון והיחוד כמ"ש לקמן: וזה גילה לנו החרי' ו"ל' כי לו קבלה עיקר תיקון עלמות והתגשמות שהוא סוד מעשה מרכבה ולכן כל דרושו' אחיסדו על סוד תיקון העלמות רק מעט מועיר חבלה טפה ומכסה טפחיים בסוד מ"ש: וגם חוים עפ"י הסדר דמין יוחמי אלינס לפניך סוד כפון שבלק' תשוג מבוקשתק והט' חוקך ושמע חמרתו:

מתחלה כשנפתח הפתח בקו התיקוף למעלה מכון נגד ראש הכתר והתחיל ורוחת השמש מיד נתעורר האהבה ומח רוח דמחשבה ונפשט כדור הכתר כמין כדור הרוך מקלה אל קלה היט עד קו הרוחב שבטטירו לאות הא' מעבר אל האור שירד מא"ס דרך הפתח אל השטירו כד' באשר שאור הכתר הוא ז' ופשוט יכול לקבל בתוכו אור ח"ס בגי' מסך: והנה כיון שנחפשט עד קו הרוחב תול"ח הוא שיקלט בתוכו גם הדעת והת"ת שחס קו חלמני מכלו' נגד הכתר: והם עומדים למעלה מן קו הרוחב בחלי סטירו עליו' פת"ש לשון וגם קלט את המל' שעומדהתחת הת"ת

אורות נה"י. שלו מגולים הדרך הכתר להיכפל חיו בחליו: היינו שנכפלו נה"י שלו בגג"ת שלו: והנה חס נעריך גם זה בדעה מיושבת חרי כי ת"ת יסוד מלכות של הטטירו שהוא קו חלמני כלל בת"ת של כתר ושם כלל גם יסוד ומלכות של הכתר אחר שנכפל חלו בחליו: והגדולה נללח בגדולה שלו והגבורה בגבורה: ונכללו כלם בת"ת שלו לפי שהת"ת הוא כולל לג' ג' וע"י שהת"ת הוא מטב תמיד כלפי חסד הנרוע כל האורות לגד ימין וקבלה חותם החממה דרך ראשו ע"י הדעת דכתר שהוא מטון למעלה מראש החכמה ונשרשו בתוח החכמה ומשם ירדו דוגמת טפ"ז ורע מהמות דרך ח"י חוליות השדרה אל היסוד של החכמה שחרי גם הוא כלול מעשר: ואף כי עדיין לא נתקמו האורות בכוד פרנוף חסד עכ"ז היה בהם כל הבחינת של פרנוף חסד בכה אף שלא היו בפועל ומן החכמה קבלה הבינה דרך יסוד שהוא מטון עד יסוד החכמה: ושם בבינה קבלו מורים החמיי כמ"ש למעלה שבבינה שם כוד העור בכוד חין עור כחלקיו חין יייר כחלקיו שזה נחמ"ר על הבינה כמ"ש ומן נחוסף להם כח והחירו לולתם בדוגמתם: וזוה החרה נכתו עוד ג' בחינת הנקרא נה"י והיינו שהם תולדות האבות חמ"ש שהם גג"ת והנה' שהם הבנים הם דוגמתם ממש: חבל מן העולמות שהוא יסוד עפר לא לתרוו שום דבר כי כבר נתבחר למעלה שתי יסוד בעפר חיו מתחדש שום דבר רק שהג' יסודות חמ"ש הם פועלים בה ומוטחין פעולותיהן ע"י: וזוה תבין מה שמבואר מחוד דברי החרי' ו"ל שנה"י חס לעולם בסוד חוספות ולא עיקר ויהבאר במקומו סוד חוספות שבת וחוספות חכמה: והנה כ"ז שהיו בבינה לא יגזו הנה"י מכהחל הפועל רק שהיו כלולים בחג"ת והוא מובן מתוך כתיב החרי' ו"ל שאמר שבמין העיבור הוא סוד תלת כלילין בתלת וכן זה:

דרך ה' בוי"ת טעם שהורא לנו יסודות אמ"ש בשם אמות

הנה לפניך שמת"ת אחר שתחדשו הורנו להתעבר מתן הבינה ושם קבלו יורס החמיי זה היה שורש גם אחר התיקון שהורנו הו"ק עם המלכות להתעבר כמ"ש הכל לקמן: בסוד התיקון בחריכות והנה אחר זה נתבררו בבינה כדמיון העבר שמבשר' בשבט' חמו ובזמן הלידה יולא הולד וצבור והמותר' שהם הבאים מחמרים ממנו וולאס בשעת הלידה בסוד הדעים ומים עכורים: ובין שילחו מן הבינה ילחו גם כנה"י מבח אל הפועל חרי נלמנו עשר ספי' בטטירו שהם כח' כגג"ת נה"י חוק' והדעת שלה נפש' לבש' לפי שהוא רק הארת אברה' שלורך הולאח הת"ת שהיה בבכרה להקלייר ברמון מן הכתר חז

ד
ברגל
ארום
ח' חיו
ס' חת
א' ימת
ב' ירך
ג' ירוק
ד' ירוח
ה' ירום
ו' ירום
ז' ירום
ח' ירום
ט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
טו' ירום
טז' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
סב' ירום
סג' ירום
סד' ירום
סה' ירום
סו' ירום
סז' ירום
סח' ירום
סט' ירום
ע' ירום
עא' ירום
עב' ירום
עג' ירום
עד' ירום
עה' ירום
עו' ירום
עז' ירום
עח' ירום
עט' ירום
פ' ירום
פא' ירום
פב' ירום
פג' ירום
פד' ירום
פה' ירום
פו' ירום
פז' ירום
פח' ירום
פט' ירום
צ' ירום
צא' ירום
צב' ירום
צג' ירום
צד' ירום
צה' ירום
צו' ירום
צז' ירום
צח' ירום
צט' ירום
ק' ירום
קא' ירום
קב' ירום
קג' ירום
קד' ירום
קה' ירום
קו' ירום
קז' ירום
קח' ירום
קט' ירום
ר' ירום
רא' ירום
רב' ירום
רג' ירום
רד' ירום
רה' ירום
רו' ירום
רז' ירום
רח' ירום
רט' ירום
ש' ירום
שא' ירום
שב' ירום
שג' ירום
שד' ירום
שה' ירום
שו' ירום
שז' ירום
שח' ירום
שט' ירום
ת' ירום
תא' ירום
תב' ירום
תג' ירום
תד' ירום
תה' ירום
תו' ירום
תז' ירום
תח' ירום
תט' ירום
י' ירום
יא' ירום
יב' ירום
יג' ירום
יד' ירום
יה' ירום
יו' ירום
יז' ירום
יח' ירום
יט' ירום
כ' ירום
כא' ירום
כב' ירום
כג' ירום
כד' ירום
כה' ירום
כו' ירום
כז' ירום
כח' ירום
כט' ירום
ל' ירום
לא' ירום
לב' ירום
לג' ירום
לד' ירום
לה' ירום
לו' ירום
לז' ירום
לח' ירום
לט' ירום
מ' ירום
מא' ירום
מב' ירום
מג' ירום
מד' ירום
מה' ירום
מו' ירום
מז' ירום
מח' ירום
מט' ירום
נ' ירום
נא' ירום
נב' ירום
נג' ירום
נד' ירום
נה' ירום
נו' ירום
נז' ירום
נח' ירום
נט' ירום
ס' ירום
סא' ירום
ס

אבות ולא בשם אמות היונו אחר התיקון שהוא שרע מעשה
מרכבה כמ"ש לקמן : והוא מוכן : ויתבאר לקמן בחריכות :

דרך ו' בו יתבאר סוד רמ"א שערים וה'

מוציאות הפה

ועתה נבא אל הבורח ארך יום אחרים מהרין : אך נחזור
אל הענין מה שאמרנו למעלה שכללות כל הטהורין
עם כל האורות שנתהו בתוכה כולם היו במקום נקודת המלכות
שיהיה נגזר בחין סוף : וכל הטהורין עם כל האורות שבתוכו
היו כוד יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שיה' בטעירו כל הד'
יסודות היינו דרך פרט כי כולם היו דרך כלל רק סוד יסוד
העפר היינו רוח שבפרט מים שבפרט אש שבפרט עפר שבפרט
כי כבוד ביארתו שהל' יסודות כל אחד כולו גם כן מל' : ולפי
שכולם היו בכוד יסוד העפר שאין לה נמנמה כלום ולכן לה היה
בהם פעולה קיימת כמ"ש לקמן : הלא אחר שקיבלו חור מאין
סוף מראש דמחשבה שהוא כוד רוח הכללי הכולל גם כן בעצמו
ד' יסודות שביסוד הרוח : והוא נקודת האורות והתחלת העולמות
לתיחתן בכוד מעשה מרכבה כי הגשם נעשה מרכב לרוח כמ"ש
הכל לקמן : וז"ל בזהר כולם במחשבה ה' חריטו : כי עיקר
הבידור והתקן נעשה הכל על ידי זה האור שירד מאין סוף
מראש דמחשבה כמ"ש הכל כל אחד במקומו : והאמרנו כבר שלוש
הטעם הארבע הבינה לפתוח פתח קטן בקו המקוף את הטהורין
שהוא המנוע את און כוף להאיר בתוך הטהורין ועתה נפיה פתח
כדי שירד האור דרך הפתח : כי על ידי שהוא יורד דרך הפתח
אזי יוכל להעשיר בטעירו רחש הוך כוף וימין ושמאל וכל הבחי'
ועל ידי זה יוכל לבוא לתכלית בריאת האדם האמתי דרך וידיעה
מיוחדת למדרגה ועולם לעולם עד עולם השלם הזה והוא
תכלית חיות העולם בזה השמטה כמ"ש הכל להעלה גם אחרת
שבעתהו נחלקת לב' חלקים על ידי קו הרחוב ולמעלה בחי'
טהורין הצלוינה היה שם קו המקוף בדומה לזר אית ה' והיתה
כזה **ק** כמ"ש לעיל ונפתח הפתח לנעלה כזה **ק**
ונעשה דומה לב' אורות **ק** ו' השוכה : וזה

הפתח נעשה גם בהשפה שהיה סביב הטהורין שאמרנו
שהוא שתיקן מקומו האמצעי נעשה כמו שפה סביב הטהורין
ואמרנו שזו הש"פ היא כוד הע"י ונה' במכפר השיה לפי שזה
נעשה מאורות נקודת המלכות כמ"ש הכל למעלה ובכ"מ
המלכות בכוד הגשם ובסוד יסוד העפר : ולכן הורגה היה
שיפתח הפתח גם בזה השפה כדי שירד האור מאין סוף מיסוד
הגנוז בחין סוף שהוא המקוף הראשון והוא נלגלל המקוף המניע
לזו השפה כמ"ש לעיל כי שוש כל יוד' ספירות שהיו גנוזים
באין סוף היו כגלדי בללים זה בתוך זה : וביסוד זה גנוז כח
מראש דמחשבה בכוד חסד עלאה דזיתגלי בשמח דאחיה
ולקמן יתבאר שיסוד נקרא פ"ה שהוא כוד מיל"ה במספר השיה
והינו יסוד שביסוד שמש יורד הטפה כוד אור זרוע לזיק הוא
לזיק יסוד עולם שמתמ רצ האור דרך הפתח של השפה שהם
כוד השפתיים שפתחו לקבל זה האור ולהורידו למטה בכוד
הדלי שפתי הפתח כמ"ש בתקומו וקוא כוד בריית כרומה
לשפתיים כי כמו שיש כוד ערלה ומילה ביסוד כן יש כוד ערלה
ומילה בפה : ואל תחמה על הכפן שאנו מתארי' שם ערלה
ומילה במקום גבוה כזה : הכוונה בזה כי כל אור שהוא אטום
ובתוס שאינו יכול להשפיע ולהאיר למטה מהאור טעם שיסיה
יתואר בו שם ערלה ואחר שנפתח ותאיר למטה מתואר בשם
מילה : והנה שיהיה נקרא' בשם פה ואף אחר התיקון כמ"ש
לקמן ומתייחסים שיהיה בכוד נשוקת פה בפה בכוד הנהוב
ישקני מנשיקות פיהו כמו שאכתוב הכל לקמן : ותדע כי הפה
הוא מדה סללת ה' ידיעות שהם ה' כלים המולאים ה' ידיעות
והם חן וברון ולשון ונפתח וזמנים : והם וזמנים חמשה
מולאות הפה שהם אח"כ ע"בומ"ה ג' נ"כ"ה דלג"ה וספ"ה : והם
כוללים כל ה**כ"ב** אומות של ח"ב ובהיות הפה סתום אין
ינאל ואין בא' זמין שנכרת בריית לנפתחים אף כל השער'
נפתחים

בין הכתר ובין ה**ת"ת** לנטייר הדעת ולא נעשה פתחו כלי תמש
כמו שרד הספי' אבל הגתר אף שהוא יותר אור פשוט עכ"ל
גכס בחשבון הספי' שהוא בערך עילם ועלול אבל הדעת שנחשב
אחר ח"ב והוא חייט עלול מהם : וכבן זה הטיוב : וזהו תבין
מ"ש בברייתא דה"א עשר ספירות בלי מה עשר ולא תשע עשר
ולא אחד עשר : ופי' הרמ"בן ו"ל עשר ולא חשע שלא תאמר
שאין הכתר בכלל הספי' : עשר ולא אחד עשר שלא תחשוב
גם השעת במנין הספי' והוא לכוונה ה"ל וואו מוכן : והנה
עשה נעשית המלכות בכוד עשירית החיפה לפי שהוא יסוד
העפר ומוכרחת להיות תמיד למטה מכל היסודות הרי שמתחלת
אלימות היתה ראשונה במחשבה כי שם היה מחשבת בעל הרעון
לבטוח כל העולמות ובהגלות הד' יסודות נעשית בכוד רביעית
והח"ב בהגלות ח"ה נעשית בכוד שביעית : ובהגלות גם
הח"י נעשית בכוד עשירית והוא כוד סוף מעשה במחשבה
תחלה : ומה נעשה לה שורש גם בעולם התיקון כמ"ש לקמן
הכל בחריטו' : והוא יסוד דברי אלה לעולם ענין שאנו כופל
כמה פעמים בדברים אלו כי כ"ו הוא כדי להקל מענין משא
בעיני : ולפי שכל מ"ב הוא שורש והומחא לעולם התקון ודרך
להיות כל הדברים לזכרון כי זולת זה לא יתיישבו הדברים על
לכך ולכן אפי' מחריר אף במקום שיש לקצר : עוד לריך לתודעה
רבה שמה שאמרנו למעלה שכל הנשמות היו כלולים בספי' המל'
במ"ש לעיל והנה אחר שכללו כל הנקודות בבניה ונחברו שם
וינאלו תמנה : אבל הנשמות נשארו בבניה ולא ינאלו תיכף עם
יניאלת המלכות לפי שהם היו וזמנים תיכף ביניאלת הנקודות שזה
היה קודם שירד אור מיסוד הגנוז באין סוף מראש דמחשבה היו
לדבקים תואר בולר ארע המהדר בחר חורבנה ולהרוס הבנין כי
כל מ"ב ערס שירד אור אין סוף לנוך הטהורין הכל היה בכוד
תורה וזמנה וכל הוה מיד נפסד וכל בני עולם יעברון בדין בני
חילוף והולך כ"ה לפשוט תורה וללבוש מיד זרה אחרת לפי
שכולם נעשה בכה הבינה בכוד שם אלקים שהוא כוד הדון עד
ששיחף עמו מדה"ר שהוא כוד אור מראש דמחשבה שהוא כוד
כח החכמה כמ"ש לקמן : כוד הרוח הכללי כוד כ"ח מ"ה כמ"ש
לעיל וע"י נקטנו כל האורות שבעתהו שם היו בכוד הגשם
בכוד כמ"ש כבר ואלו האורות שבעתהו נעשו דוגמת כלים לאור
שירד בטעירו מן אור אין סוף ועליהם נרמז בברייתא דאברהם
אבינו עשר ספירות בלי מה בלום פ"ך מלדבר וכו' ואם תרין לבך
שוב למקום עד כאן לשונו הכוונה כמו שאמרנו שערס ספירות
שנתהו בטעירו קודם שירד עליהם אור אין סוף רוא דמחשבה
כוד הרוח שהוא כ"ח מ"ה כמ"ש לעיל היו בלי מ"ה רק שהיו
בכוד הגשם כוד הכלים : עכ"ל ח"ו לתאר בהם בעולם כל
כי הכל היה רחוקות גמור רק שיתואר כלי בכח ולא בשפעל והינו
לערך האור שירד ח"כ עליהם מאור ח"ם לערנו נקרא בשם
כלי : ואף בזה הוא רק באור החיטון שלהם : שהרי זה יודע כי
לכל אור יש אור פנימי ואור חיטון ואף בכלים ולכן באור פנימי
שלהם ח"ו לתאר בהם תואר כלי רק באור החיטון שלהם וזה
אור החיטון הוא כוד נפש שבנפש שנקרא לשילה בלשון מקום
כמ"ש לעיל וזה שכתוב בלום פ"ך ט' ר"ל לתאר בהם איוה
בחינה ואם תרין לבך שיהי מוכרח הוא לתאר בהם איוה בחי'
על ידי איוה התבוננות שהרשינו להתבונן בהם לידע גדולתו
כמ"ש הכל לעיל על זה אחר שוב למקום ר"ל שמתבונן
באור החיטון וזמנו תוכל לידע דוגמתו גם באור הפנימי :
וזכור כלל הגדול הזה כי עיקר גדול הוא בהשמה האחת : ובוה
הוא מוכן מה שקורא אותם ג' יסודות חזיר מים אש בברייתא
דאברהם אבינו בלשון אמות ולא בלשון אבות : והוא כמ"ש כבר
כי כ"ו שלא ירד האור מראש דמחשבה שהוא כ"ח מ"ה רוא
דחכמה היו כל הפעולות בטעירו על ידי הבינה ולכן נקרא אמות
על שם אש לבינה נקרא וכמו שפירש הראב"ד ז"ל אבל אחר
שירד אור מראש דמחשבה שעי' נקטנו כל העולמות אז נתעשרר
פה האמתה גם בטעירו ונתקנו כולם על ידי החכמה בכוד
טולם בהשמה עשית שיעקר התקון שעל ידו נמנר המעשה היה
על ידי החכמה שהוא אב לאבטן חזרו להיקרא בשם אבות :
בכוד שאמרנו האמתה הן הן המרכבה : הכוונה מה שקוראים בשם

אמתים ומיד ואל קול ודבר מתוך חלוקה מולות הפה מפה אל
 פה בסוד פה אל פה הדבר זה : כי תמיד השני פיהו הכל הם
 עליהם זה בזה ומשך שיכיו האדדי כמו שכתוב הכל לקמן וברית
 המעור תלוי בברית האמן : וכיון שנתקמו השערים אז
 ירד האור מאין סוף היינו מיוסד בגנוה באין סוף כמו שכתבתי
 בהם סוד כ"ב אותיות כמו שכתבתי לעיל דרך הפתח אל
 תוך הטהירו בחופן זה : כשהגיע האור מיד בטטירו בלתי
 מפתח אהלו מיד טבב האור בתוך חלל הטהירו ונעשה מקף אל
 ראש הכתר שבטהירו ומתוך מרחלתי טלל בו תנועה כי עקר האור
 איננו שהוא סוד הרוח הכללי וממדת התנועה נתעורר כח הרוח
 ופיזר את האור לנקודות ופרטוטיו וממם נעשו נורות האותיות
 יעשה נורתם אין כאן מקום ביאורם ויבארו כל אחד במקומו
 לקמן בשער האותיות : וזה גילה לנו האר"ל בסוד הכתוב
 ואחי' ששועים ויס יום ואמרו רבותינו ז"ל שבתורה קדומה
 אלפים שנה שהם ב' ימים של הקדוש ברוך הוא : הבהנה בזה
 שזה התורה שהם הב' האותיות התורה הימנית שבאו מן יסוד הגנוה
 צ"ח מפי חל השפה שהוא סוד המלכות שהיתה גם כן גנוה
 באין סוף וזה נקראים ב' ימים כמו שכתוב לקמן : והם קדמו
 אל הטהירו שהוא מתואר בשם עולם לפי שהיתה בעל' קלות
 כמו שכתבתי הכל לעיל וסוד השעשוע הוא סוד התנועה אשר
 מכתה נעשו האותיות : והוא סוד שעשוע התנך המבואר בכתבי
 האר"ל וממם בזה כמו שאחד חסם חשב בכתבתי להמליץ
 אזיה פעולה ונתיב בדעתו סודתי חכונתו עמדה לו ויוליא מחשבתו
 ממך אל הפועל אזי הוא שמוח בלבו ומתוך שמוח לבו משעשע
 במחשבתו ודומה לו כאלו הוא מייגע אנה ואנה : כן זה האור
 שבה מואין סוף שחמרט שהוא רטנו של בעל הרטון והוא סוד רוח
 דמחשבה כמו שכתבתי לעיל אחר שילאה זה המחשבה מכת אל
 הפועל מיד שמוח במעשיו ונשתעשע במחשבתו וממדת השעשוע
 נולד התנועה ככל' : וידוע כי אור א"ס הוא אור פשוט ואינו יכול
 להתגלם ולבא לדי עור : אך ממדת התנועה שהוא סוד הדין
 כי כל תנועה מוליד חסם כמו שכתבתי לעיל וממדת טולד בהם
 כח הדין התגלמו מעט ונלשיירו האותיות : וזה סוד הכתוב
 ישמח ה' במעשיו המביע לארך יוצרעד : והבן זה :

למטה הוא בחינת החור שבפנים : ובי"א אותיות שלמטה נש
 כן עד המרכז הוא בחינת פנים שבאחור : ומן המרכז למטה
 נקראים החור שבאחור : והמרכז ב"א אותיות שלמעלה הוא
 סוד אל"ב ב"ס ג"ן ד"ם ה"ע ו"ף ז"ן ח"ק ט"ר י"ש כ"ת : והמרכז
 ב"א אותיות שלמטה הוא היסוד האל"ב"ס כמו שפירשנו לפניך
 בפנים עולים בסוד מעלין בקודש ולא מורידין רלה לאמר אל"ב
 וט"ח הוא מספר קטן ולמ"ד הוא מספר גדול וכן ב"ס וכן טלס
 עד כ"ת שהמספר קטן קודם וחמרי עולה למספר גדול : אבל
 האחור יורד ואינו עולה כזה ל"א מ"ב כ"ו הרי מספר גדול קודם
 למספר קטן : וכן הוא בכל אור ואזה שעד המרכז רוב אור האותיות
 שלהם עולים ומישטן יורדים לכן נק' בחינת פנים : ומן המרכז
 למטה רוב אור האותיות יורדים ומישטן עולים לכן נק' אחור :
 והנה כל אלו האותיות נעשו מקיפים אל האורות שבטהירו וידוע
 כי גם באור מקיף שיק' בו גם כן בחינת פנים והלון והוא
 בחינת פנים ואחור ולכן אלו הכ"ב אותיות שבכל אור יש בו
 רב"א פנים ורב"א אחור הם נעשו מקיפים אל"א אורות
 שבטהירו שכל אור שבטהירו הולך לב' מקיפים שהם בחי' פנים
 ואחור בחופן זה : שאות ח' ע"ס כל ירופי' שהמרכז שלו הוא
 ח"ל נעשה מקיף אל הכתר שבטהירו בבחינת פנים : ואות
 למ"ד ע"ס כל ירופיה שהמרכז שלו הוא ל"א נעשה גם כן מקיף
 אל הכתר בבחי' אחור : וכן טלס עד יסוד ומל' שאות יוד ע"ס כל
 ירופי' שהמרכז שלו הוא י"ש ואות ט' ע"ס כל ירופי' שהמרכז שלו
 הוא ט"ו נעשה ב' מקיפים אל היסוד בבחינת פנים ואחור : ואות
 כ' ואות ה' שחמרכו שלהם הוא כ"ת ת"ך נעשו ב' מקיפים אל
 המלכות : גם לר"ך שדעו שמו שירד האור בטטירו מן אין סוף
 ונעשה אור מקיף אל ה"א אור' שבטהירו קו ירד גם כן אור מאין
 סוף מרוח דמחשבה דרך קו ישר להיות אור פנימי אל האורות
 שבטהירו וזה האור הוא גם כן אורות קדושים שהם ד' מילואי'
 הו"ה שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ואל' בחופן זה : שכנגד אותיות
 הפנים עמדה ב' שמות ע"ב ס"ג ונגד האורות מ"ה ב"ן : והוא
 נחלק ב"כ לבחינת פנים ואחור : כי ע"ב עמד עד המרכז והוא
 בחינת פנים שבפנים : וס"ג תחת המרכז והוא בחינת אחור
 שבפנים : ובערך כלל שניה' נק' פנים ובאותיות האחר ג"כ מ"ה
 למעלה מן המרכז והוא בחינת פנים שבאחור ב"ן תחת המרכז
 והוא בחינת אחור שבאחור לפי שגם באור פנימי הוצרך שיהיה
 בו גם כן בחינות פנימי וחמון : והנה בכל אור שכתבתי
 התמונה שלו ברב"א אחור ורב"א פנים וש בכל אור ח"א שורות
 ובכל שורה ב"ב אותיות שסך טלס עולה כמנין חמ"ב לא ידעו
 עיט שהם שני פעמים רב"א חס כן בכל אור יש עשר שורות
 למעלה מן המרכז ועשר למטה הר"ך : וגם המרכז שהוא שורה
 האמצעית הוא כ"א ובעמדה עמדה ב' מילואים ע"ב ס"ג שבכל
 מילוי יש גם כן עשר אותיות ועמד הע"ב למעלה מן המרכז ועד
 י' שורות : וס"ג למטה חבל כנגד המרכז עמדה ב' אותיות פשוטו'
 מן הו"ה היינו י"ך ב"א מרכוים הפנימיים ושני אותיות י"ך
 ב"א מרכוים של אחור : גם עמדה נגד כל מרכז אור אחד של
 מלוי ע"ב ואות ח' של מלוי ס"ג בזרכוים הפנימיים וב' אותיות
 מן מ"ה ב"ן נגד י"א מרכוים של אחור כמו שפירשנו מוזיר לפניך
 ותראה בתמונה ב' אורות פנים שהם אור ח' ואות ב' וב' אותיות
 אחור שהם אור למ"ד ואות מ"ס וכן הוא הטיור בכל האותיות רק
 הפירש ביניהם במרכז שכנגד מרכז פנים עמדה ב' אותיות מן
 ע"ב ס"ג וב' אותיות י"ה ובמרכז אחור ב' אותיות מ"ה ב"ן וב'
 אותיות ו"ה ואזייר וזה התמונה בשער הב' כי שם מקומה וממם
 תבין התמונה : והא' תשכיל ובבין הטיוב כל לומר התמונה בעין
 שכלך ותראה כי באותיות הפנים נכתבתי הב' אותיות מן ע"ב
 ס"ג שעומדים נגד מרכז הפנים נגד כל מרכז ב' אותיות וסתיימו
 ביסוד ששם נגד מרכז יסוד : שהוא י"ש שם עומדים ב' יודין מן
 מלוי ה' אחרונה שבע' ב' וס"ג ובאותיות אחור עומדי' ג"כ נגד כל
 מרכז ב' אחורי' מן מ"ה ב"ן ולפי שבמלוי ב"ן אין בו רק באותיות
 הרי אור אחרונה שלו שהוא ה' מלוי ה' אחרונ' נסתים בסוד ואז
 אחרונה של מ"ה שהוא ח' מלוי ה' אחרונה נסתים ביסוד נגד מרכז
 ש"י חבל נגד מרכז כ"ת ות"ך שהוא מרכז מל' פנים ואחור אינו
 מוגיע שום אור מן ד' מילואי' לפי שהוא ל"א מנרמ' כלו' ובהבן ב"ן

תעשה
 טת :
 הרה
 ד חמור
 הטהירו
 המלכות
 זכתו כ
 כל הדי
 ד יסוד
 שבעת
 זכ"ט
 לה היה
 ד עוזין
 בעלמ
 צולמות
 זכ"ט
 י עיקר
 זין סוף
 י שלה
 גוהירו
 ה פתח
 ה הפתח
 הבחי'
 וירידה
 ה והוא
 חמרט
 ה אהיה
 ויהיה
 ר
 חמור
 הטהירו
 זכ"ט
 ו היה
 זכ"ט
 מניע
 טוים
 יז כח
 :
 :
 השנה
 ה הוא
 שהם
 בסוד
 דומה
 גרלה
 גרלה
 וסוס
 וסיה
 בשם
 נח"ט
 הוב
 הסה
 שנת
 שנה
 והם
 חין
 גר'

כבר למעלה בסוד מנחת קהלות שהיא עומד שעורים ע"י הגבורות האורדים מהבונה היא נבדקת והמשפיל יבין :
הנה נתבאר נך הפגם מה שנעשה ב"ר של הפסוקו חבל ה' אחרונות וגם המלכות מאחר שלא היו כליות כ"ג זכיס סיוכלו לסבול האור הגדול וגם שהיו מגולים בלא לבוש וגם קבלו האור בני מסך כי הכתר נפפל מ"ו בחליו והם נשארים למטה בני מסך וכשרד האור הגדול דרך מעבר כלי הכתר והגיע אליהם נשברו כליות לגמרי הן יגלד הפנימיות שלהם הן מלד האחרונים שלהם אך זה ההפך היה בין ז' נקודות וצ"ן המלכות כי ה' נשטלם הם בסוד וי"ן כמ"ש לקמן והיו כליות לר"ס מאור ועתה הארכו להרחיב מאור לקבל האור הגדול נתפרקו אבריהם ונשברו לגמרי ומשם ל"ס למיתה גמורה כמ"ש לקמן חבל המלכות נשבר קנתה המעלה שנעשית בבורת אור ב' והיתה משע רחבה וגם שהיה לה גב למעלה המעבב את האור ומבוא לפנים הכלי לכן לא נשברה לגמרי רק הגב העליון נשבר שעליו ירד כל האור ולא יכול לסבול וישארה שוב בצורה הראשונה שהיא ר' העונה ל' והגב שלמטה לא נשבר לגמרי אף שהגיע האור גם עליו לפי שהיה לה סניכה למטה מחמת קו הרוחב וזה היה שורש לסמיכת נפילתה אחר התיקון בסוד סומך ה' לכל הנופלים כי עיקר מלת נפל קאי על המלכות בסוד סומך דוד הנופלת ודוד היה סוד נפל מזה הטעם כמ"ש במקומו וזכור כלל זה : ולכן בח' מלכים הנזכרים בפ' ושלח דכתיב ואלה המלכים אשר מלנו בדרך אדום לפני מנך מלך לבני ישראל שקרא על ה' אורות שבעתהירו והמלכות היא השמימי' וגולם הם סוד מלכו' כי כל העתהירו כבר ביצרו שקודם התיקון היו בולם רק מרישות אור מנקודת המלכות שנסתלק ללדלס כמ"ש למעלה ולכן שם בח' מנכים הג' סוד מיתה ב' מלכים ובמנך ה' לא סוד מיתה בתורה : וית' עוד לקמן בפר' היטיב :

דרך מ' בו ית' טעם השבירה

ואל יקשה צעידך מה שאנו הוחרים מיתה ושבירה ברוס גבוהים : שהרי מבואר מתוך כתבי האר"ל שאף באורות שיעלו מ"ק שיבאחר לקמן בשער השני לא היה שם שבירה רק בעולם הנקודים שהם מנה' ולמטה של ח' קאחד את מנכים בעולם זה העליון שקדם כמה אלפים ארבעות עולמות לא"ק כמ"ש לקמן ארך ימולד שם מיתה ושבירה : אך אם מדקדקן פויטיב בדבריו תראה כי מקרה ח' לכל העולמות אך שאינו רגוע לבארם והכל לפי ערכם וכאן היה שורש לכל העולמות שלמטה ואם תשגיל אז תבין : ונחזור אל הביאור שבאשר ירד האור הגדול מ"ס בתוך העתהירו ולא יכלו הו"ס לקבלו ונשברו כליות המשל בזה שם ידוע שאם יבא איווה בשורה טובה לאדם פתאום או איווה מלאכה פתאום מתוך הרחבת הלב יקרה לו עולף ולפעמים מיתה לפי כח המקבל כמו שמנינו בבני יעקב שבאשר פתחו שקס ומלאו כספם נרורוה באמתהחיהם יל לבס' וכמעט שלא פרחו כמתים ובזמנמד הנכבד מתוך רוב שמחה והגאת מוד השטייה שכל להם פתאום פרחו נשמתם וכן מנינו באשתו של ר"ע שבאשר ראתה את ר"ע מתוך רוב שמחה פרחו נשמתה : וכן מנאחי בספר הישר שבאשר ראו בני יעקב להודיע את יעקב אביהם שעלנו יוסף ח' הולדו לשלוח את סרח בת אשר לסבבו בדברים שלא יבא לו הדבר פתאום : וגם ידוע לחכמי הטבע שבבוא פתאום איווה טובה לאדם אזי יתרחב הלב מאור ומתוך הרחבת הלב הרבה יולא מן הלב הרות חיוני השוכן תוך הלב ויצא לודי מיתה כן הדבר באורות העליונים כשבא להם אור גדול נלמעלה הארכו להרחיב כליותם ונתפרקו אבריהם : זה יתבאר היטיב לקמן בשער השני : ומחמת זה ילא רוח חיוני שהיה בדם שאף שחמרטו שאלו האורות שהיו בעתהירו הם סוד הכלים היינו שנעשו כלים לאור הגדול שירד מ"ס חבל עכ"פ גם קודם שבא להם אור גדול מלמעלה היה בדם אור גדול בסוד אור פנימי וחיוני כי זה לא ימלטו משם אור והיטיב שאור היותר מבורר נעשה אור פנימי לאור שאינו מבורר כ"כ זה האור פנימי הוא סוד רוח חיוני על זה האור שהוא אור החיוני דומת נפש פתך הגוף :

שהם הכלים כבנו ג"כ מאותיות קדושות ונתפרו האותיות ואלו הרוח חיוני שהוא אור פנימי של הכלים ונדבק באור הגדול שירד עליהם מאור אין סוף שהוא שורש לכל האורות וממנו תסוקם האור להידבק בשורשו : בסוד מיתה הצדיקים שבהתגלות אליהם אור השכינה קודם ועודו שאז הנשמה שהיא מוארש חור השכינה יולא מן הגוף ונדבק בשורשו ושלוח עם השכינה למעלה ואם ח"ו הגשמה וזה שרדך להחליבן השכינה משהתלקח מיד בנאחם והיא נשארת גלתודה ואז הוא יורדה עם הגוף בקבר : כן הדבר באורות עליונים שאורות הכלים ים בדם רוח חיוני שהוא סוד השמה לגוף חוץ מהאור העליון שירד עליו : והנה כאלו שירד האור מ"ס אל הכלים אז ילאו אורות פנימי' מן הכלים נגד האור ונדבקו באור עליון וכלים שהם דמיון הגוף ירדו למטה כמ"ש לקמן : והנה זה האור הגדול שירד מ"ס אל הכלים דרך קו ישר וירד במורה גדולה כמ"ש לעיל והגיע עד למטה לכלי של המלכות ושהכה למטה בזופן כלי המלכות ולא יוכל לורד עוד למטה כי היה לו נגבל לומר עד פה הבא והגבול הוא קו הרוחב שבט"ו ומחמת ההבאה שהכה האור בקרקע הטקרוו שהוא קו הרוחב חור לאחוריו בסוד חור מור : כי כפי מרולו למטה כי חוירו ועליתו למעלה : ואז בחוירו עלו עמו גם כל האורות הפנימיות של הכלים שנדבקו עמו ועלו למעלה עד שהגיע לפתח המקיף ולא יכלו לעבור דרך הפתח אל שרשם והידבק באור ח"ס המקיף את הטקרוו אחר שנגלס ונתעבה מעט האור ביריחו בתוך הטקרוו וגם כי נדבקו בזה האור הגדול גם אורות הטקרוו כמ"ש לעיל שאין להם שייכות למעלה באור ח"ס עליו ולכן נשארו תלויים ועומדים במחמורו של בעל הרעון כשהם העליון דכתיב והוא יושב פתח האהל המלאכה ב"בברהם אחר שנימוג : כי אברהם מדתו ידוע שהוא חסד עילאה המתגלה ביום חמשי שהוא סוד זה האור שירד מיוסוד הגנוז בחין סוף אחר שנעשה בו סוד מילס כמ"ש לעיל : ואח"כ כתיב והוא יושב פתח האהל שבאשר בפתח הטקרוו ומלת האהל רומז אל הטקרוו שהוא סוד אלרים כמ"ש ואלטים היה סוד מלו"י במספר המוש שהוא רומז אל מלו"ע שם החסד שנגלה בו וסתלק ממנו ולא נשאר ממנו רק המלכו שהוא כ"טו במספר המוש ומלו"ע ז' עולה כהשקפה האהל במספר המוש וזה סוד גם כן רוח אלרים שמתפשט על פני המ' וחמורו ז' ו' רוחא דמשיחא : שהוא כמו פילאה שבג'ה אף הוא הדבר אשר דברנו כי זה האור חמורו שבה מיוסוד הגנוז בחין סוף והוא ממש רוחא דמשיחא כידוע למאן דעילי ונפיק : ונק' רוח אלרים אחר ירדתו בעתהירו שהוא סוד אלרים כנ"ל קראו רוח אלרים וישאר מרחף על פני המים הנוונים כי הכתר הוא על חממה ובינה שנקרא ח' פני המים פנ' הוא חממה ב"גה במספר המוש : ושיניהם סוד החי"ס מ"ה י"ס כמ"ש כבר : וזה הרוח נשאר מרחף בפתח האהל על הכתר שהוא על פני המים : וזה הדרוש הוא ארוך ועמיק מאד ותבונה מתוך חיבורי הגדול המלת יעקב בפרושי על מה שאמרנו ברוס הרפתות וכו' : ואם יעליא בענין על מה עשה כן בעה"ר שדרשו להטיב לשלוח מרשטו הטוב להיות האור ירד במורה גדולה עד שתמתת זה לא יכלו האורות שבעתהירו לסבול זה האור והגיע פגם לכל האורות כל אחד לפי עליונו וזו נעבב על ידו לשלוח את האור בהשערה לכל אור ואור כפי יכולתו לסבול ולא יגיע פגם להם והנה רחיקי כמה מהראשונים שר"י להרץ זה הקושי' בפירושים שונים ולא נתייטבו הדברים בלבי אך האמת אמת כי הם אינם מדברים רק שבירה הכלים שניהם בעולם הנקודות ושם מתחייבים הדברים אך בחין במקום שאנו ביאורו ברוס גבוהים אין מספיקים התרועים שלהם : ולדעתי אין כאן אף רוח קושי' לפי שביארטו למעלה שהאור ניתק מנקודה המניח לאט לאט כדי שישאר הרשום במקומו וגם נבחר כי כל מ"ב היה הכל ע"פ דרך הטבע ח"ס אין כאן קושיא כלל : ועיקר הסוד יתבאר עפ"י סוד הכתוב אור ודוע לדקדק : שזה רומז על זה האור הגדול הבא מן יסוד הגנוז בח"ס שהוא סוד לדקדק יסוד עולם כמ"ש לקמן : וזה האור היורד ממש הוא סוד עטת ודע שירד מן היסוד וקיימת לן של זרע שאינו יורה כחץ אינו מוליד : והנה מיתה זה ילאו כל הפעולות מתח אל השעל שזה האור הוא סוד יסוד הרוח וכל האורות שבעתהירו היו בסוד יסוד העפר ולכן אם היה יורד לאט בהשערה

ובראון ותחדש פני הדמה : הכוונה כי ביארנו שקודם שירד זה האור הגדול מיסוד הגנון שהוא כבוד רוח הכללי כבר היה בטהירו כבוד רוח הפרטי ואחר שבה עליהם האור הגדול מרוח דמחשבה וזה יכלו לסבול זה האור וגשברו ועלו האורות פימיים מן הכלל שהוא כבוד רוח הפרטי עם זה האור הגדול שהוא העורש שלהם ונדבקו בשרשם ועלו עמו וזו יחשבו עליהם מיתה כמ"ש למעלה וז"ל וסוף רוחם ר"ל שנתוסף להם רוח על רוח רוח הכללי אור הגדול מרוח דמחשבה שהוא כבוד רוח הכללי האמיתי על רוח הפרטי שהיה להם כבר אזו יגועין שהוא כבוד הגוייה הזכר חלל הגוייקים כבוד הגוייעים היינו שהרוח עולה למעלה ונדבק בחור הגדול של השכינה שמתראה חלל הגוייקים קודם מותם כבוד הגנוב כי לא יראו האדם וזו חבל קודם מותו כוא רוחם חלל השכינה ואז נדבק הרוח בשרשו שהוא אור השכינה והגשם יורד בקבר כי עפר יסודם : כן היה המקרה כאן שאורות הפנימיים כבוד רוח הפרטי נדבק בחור הגדול כבוד רוח האמיתי ועלה למעלה ואורות החיצונים כבוד הגשם ירדו למטה ונדבקו בחור הגנוב כבוד רוח הפרטי והעפר ושם היה קבורתם : עד ששוב חזר האור הגדול שהוא פשם שנית לתקן כל העולמות כמ"ש לקמן : אז עלו מן העפר ותחדשו כבוד החיים החיים כמ"ש הכל לקמן : וז"ל תשלח רוחך רנה לומר פשם שנית ואז יבראון ותחדש פני האדמה כבוד חידש הירח כמ"ש הכל לקמן וקודם שנעשה זה התיקון האמיתי בעת שבירת הכלים שהוא שבירת לחות ראשוני כמבואר אחר דברי הוזהר שהאורות פרחו והלגמות נפלו למטה שהם האורות הפנימיים שהם פרחו למעלה עם האור הגדול והכלים נפלו למטה עד המקום שאח"כ אחר התיקון נעשה שם עולם הששים כמ"ש לקמן : וכל הנשמות ירדו ג"כ עד שם ונדבקו בשרשם בחור המלכות כבוד יסוד העפר וזאת פמה בעשותם שהם בני עליה שהם מופיעים שנשאר במקום שנעשה הא"ל עלם הבריאה כי שם הוא כבוד הטיעורא תקיפה כידוע לידועי חן וזאתו הגשמות אחר שנעשה התיקון חף שירדו לזה העולם השפל לא שלט בהם יור הרע אבל כל הגשמות שירדו עד מקום עולם העשים שם הוא מדור הקליפות בהם שולט סלר הרע ותדע כי ג' עולמות בריאה יורר עשה הם נקראים ארץ כנען ועיקר ארץ ישראל הוא כבוד עולם אלילי והוא כנען ירושלים ואחר כך נחלקם גם כן כל הג' עולמות ונקראו גם כן לפעמים ארץ ישראל כמ"ש לקמן : והוא כבוד הכתוב הודיעני לא קניו כי כנען הוא בתוספת ק"ן ומיה ק"ן למינה ואיה ק"ן לשמאלא זה נקרא ק"ן הימין כבוד הכתוב לך והנהו והעמוד לקן הימין : וזה נקרא ק"ן הימין כבוד הכתוב ק"ן כל בשר בא לפני כתבוהר מתוך דברי הוזהר : והכוונה כי עול הבריאה חף שם הוא בכלל ארץ כנען על כל זה נקרא ק"ן הימין ושם הוא כנען טעוריקון כ"ט נ"ע ע"ס נ"ב שם הוא כבוד הגמירות והגירות כמ"ש בשער האותיות הכל עולם הששים הוא כבוד ק"ן הימין ק"ן כל בשר : ושם כנען טעוריקון כ"ט נ"ע ע"ס נ"ב חל כי שם הוא שורש נחש כי עפר נחשו : וזכור כן זה :

ועתה נבא אל ביתור מאמר ז"ל במאמר אסתר שהיה כבוד המלכות כמבואר מעוד דברי הוזהר שנקרא אסתר עפי"ו כבוד שאמר ז"ל אסתר מן התורה מנין שאתר והלכו הסתר אסתר פני : הכוונה מנין שהיה לאורות המלכות גם קודם התיקון כבוד רוח הפרטי שהוא כבוד תורה : ואמר דכתיב והלכו הסתר אסתר פני כלל הסתירה לרעו שנכתרו ממנה שם אורות החמד רוח הפרטי כבוד רוח הקודש והשני אור רוח האמיתי כבוד תורת משה כידוע לידועי חן לפי שבחורת האור של רוח הכללי גם אור רוח הפרטי עלה יעלה גם הוא : והוא ירדה פלאים עד עולם עשה שם מקור הקליפות ועל זה רמזו ז"ל באמרים כיון שהייתה אסתר לבית הללמים היינו המלכות לעולם הגשמי מתוך הקליפות ונסתלקה ממנה רוח הקודש כבוד רוח הפרטי שעלה למעלה עם אור רוח האמיתי מיד חמרה חלי חלי למען עזבתני : רק תדע מה שמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל בפ' זה חלי והטוה שהיה נקרא חלי לפי שהוא עליו כבוד יו"ד וזו חלגלה חסד עליוהו כבוד חסד חל הרי חלי : והנה כאן שני האור"י אור רוח הפרטי כבוד האמיתי שהוא כבוד יסוד הפרטי שנעשה מתקומת הבעיה אור העליון מיסוד הגנון בחון סוף שבה מנח

החמרה שהוא כבוד רוח דמחשבה ולכן כפל הלשון חלי חלי לתת עזבתני פי שיהיה עזובה ועלו למעלה והוא כמארת בגלותה וירחשה חפיו כבוד לורה ר"ש והנה כיסוד הגנון שבה מכת החמרה שם יש הארה מנח החמרה כבוד כ' המכדים כבוד ה' הו"ו"ת שהושבכם ק"ל פנו"ש לקמן בשער האותיות והוא כבוד רוח הכללי ורוח הפרטי שבה מנח תנועת הבינה שם כבוד כ' שערים כבוד יס אר"ק"י"ט כמ"ש ח"ו"ש חלי בים ר"ל חוקו חור שהוא כבוד יסוד הפרטי שבה מחמת תנועת הבינה שנקרא חלי בים : וחלוי בסונו ר"ל כבוד חור יסוד האמיתי שבה מנח החמרה שם כבוד ה' הו"ו"ת במאמר סונו"י שניהם נסתלקו הימנה : והבן כ"ו :

ובאלה הדברים כרתנו ברית לשפתים שפתי דעת דבריו האר"י ז"ל על מאמר הוזהר : משה דהוא ידע דפיקו דלבה רק זכור תזכור מנה שאמרנו שכל האורות היינו הו"ו נקודות היה בהם שבירה גמורה שנקראה מיתה בערכם אך אור המלכות לא נשברה לגמרי רק שפסד ג' הבי"ת שלה שלמעלה שזה הג' אמרנו שהוא חקו שנתוסף לה מחמת רוח הפרטי כבוד רוח הקודש והמרטו שזה נעשה מנח תנועת הבינה שהוא כבוד דפיקו דלבה כי כבוד הדפק הוא תנועת הרוח מן הלב כידוע לחכמי הטובע : וכוד הלב הוא כבוד הבינה כבוד שאמרנו ז"ל הלב מנין : ושם כבוד החוריים של ע"ב שהוא כבוד דפ"ק במאמר שיה : וז"ל משה דהוא ידע דפיקו דלבה : הכוונה כי משה הוא מבחנה יסוד האמיתי וידע שמה שנסתלק מזהו הוא רק דפיקו דלבה שהוא כבוד תנועת הבינה כבוד רוח הקודש היינו ג' ולפי עליון של הבי"ת ונשתררה בתולדות הראשונים שהוא חות"ך ולפי שנשתררה בתולדותיה לא נחשב מיתה גבה ולכן לא נזכר בתורה שהוא בחי' משה מיתה במלך הח' : אבל עורה שהוא כבוד הפתוח כי הוא לא היה נבויא רק שפר שהוא כבוד המלכות ולפי שנסתלק ממנה זה אור פנימי שהוא כבוד רוח הקודש ונעשה זה הטירה שהוא כבוד כ' ששכר הג' לוח הבחי' נחשב גבה מיתה שפסטה טירחה והלבישה לורה אחרת לכן נכתב מיתה כתיבוי' : והבן זה

ועתה יתבאר לך חך נכתבו בעבור דוגמה חוקיות אחרים קודם התיקון האמיתי רק תיקן מחמת תנועות הבינה שכל האויר כמ"ש לעיל והוא כבוד חות"ן מן ח"מ"ש הרי חות"ן של אחרים : ואחר כך שנפתחה פתח בתו המקום של הסטירה והתחיל אור השמש לזרח בטעורו היו אמרנו שנקדם המלכות מדרגה ח' יותר ונעשית דוגמת חות"ן כרי"ב של אחרים ואחר שירד האור הגדול בטעורו נשבר הג' של ג' ונעשית בלורת ק' הרי"ה של אחרים : הרי לך חוקיות חב"ח רומזו לאחד הקדושים כבוד יסוד כי זה נעשה מנח חור יסוד הגנון בה"ש כמ"ש הכל למעלה : וזו נפסד לורות חוקיות **חוקין** וזהו אחרים מתוך ונעשה גר לזק כי עדיין לא פה תיקון חוקי האמיתי ויסוד הקודש רק פסיו האורות כבוד המלכות לכד כי אורות היסוד הכללי והפרטי עלו למעלה ולכן נק' גר לזק כי ג"ר הוא כבוד אחרים במחשבת הויה אבל עדיין היה בבחי' לזק רומזו אל המלכות כמ"ש בשער האותיות והמ"ש של אחרים שהוא ס' שאומה רומז שעדיין היו האורות סתומי' ולא יכלו משה שום פעולה קיימת עד אחר גמיה התיקון כמ"ש לקמן ונבאר עיקר כבוד חות"ן מ"ס סתומים של אחרים

דרך י"א בו יתבאר היאך הנשמות של ישראל הם בימין ושם עכרם בשמאל

הנה אמרנו שכל הנשמות שהיו בבינה נפלו ממנה בשבירת החוריים שלה וירדו למטה ונדבקו באורות המלכות שהיה השורש של הנשמות מבחי' החמור שהוא כבוד יסוד העפר ונכתבו שכל יסוד מן הד' יסודות כ"א כלול גם כן מיד' חס כן גם בבחינות החמור יש זו' בחימות היינו פנים החמור וימין שמאל רנה לומר פנים שבחמור ט' והוא ע"ד ד' יסודות כי פנים הוא כבוד החמור : ימין כבוד פנים שמאל כבוד העש כבוד העפר : והנה ככל אחד מל' בחינות לא יוכלו שלח ויהא זו עוד כ' בחינות היינו בימין ושמאל אבל בפנים החמור שם כבוד קו האמיתי יש בכל אחד מהם ג' בחינות : היינו שבנימין יש לה' הכוונה לפנים והוא בחי' ימין שבנימין לפי שהפנים הוא לעולם קודש והאזן הוא חול

צדק : לפי שהיא כבוד רביעית וכבוד שביעית והוא עלמה כבוד
ה' רבי' קמישי רביעי שביעי הוא כבוד רביעי לפי שמקבלת
גבורות מן המקום ח' חן טהם רפויים כשכחם אליה כבוד
מלוי אליהם ביוזין שהוא בנ"ג ט' כמ"ג הרי ח"ט ועיקר הכוונה
שהיא עלמה אמרנו לעיל שהיא כבוד וכבוד העפר הכללי כמ"ג
לעיל ולכן האורות חלו הס בוד כלי ח"ט לפי שהאורות שלמטה
נדבקו בהם הסיג"ס וקבלו טומאה האררט לשבירה ששברתן היא
טהרתן : ותדע מה שגילה לנו האר"ל בבוד שכירת הגלים
שמן הכזרים עלמן נעשו הקליפות ומעט אור שהיה נדבק בשכרים
שהוא כבוד שירי שירים כמו שהם יהיה בכלי חרש שמן חף ששכר
ותקדוהו מן השמן לא ימלט שלא ישרר מעט שמן נדבק בשכרים
ועזה האור שנדבק בגלים הוא כבוד גינן קדוש המימי חת הקליפות
כמ"ג לקמן כמ"ג זה לא שייך כלן במקום גבוה כזה שהטו עמוקים
בו כי כלן כתיב כי לא ידה ממנו נדה שחף השכרים עלמן חתר
שנתלבט ולרשף חזרו לאורם טהורין וכעשה מהם ברי' חדשה
כבוד תחיית המתים בס"ה ביום השלישי יקמונו וחי' לפני שהוא
כעשה על ידי הטל העליון שירד עליהם והחי' חוחם כמ"ג לקמן
רק מתחלה אודיע ס"ג מ"ג ח"ל עשרה קבין חכמה ירדה לעולם
ט' נטלה ח"י וחלק' נטלה כל העולם : והכוונה כי תדע מ"ג
למעלה שהיא שירד אור הגדול מיסוד הגנוט ששם הוא כבוד רוח
דמחשבה כבוד החכמה וירד במדרגה גדולה עד שהגיע למטה לקו
הרוחב שבטו"ט ששם היה מקום המלכות של האורות כמ"ג כמ"ג
וזה האור כבר אמרנו שהוא כבוד ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ג ב"ן
שהם במספר **יברך** והוא כבוד הכתוב יח"י ח"ר במספר
טוה : ומחך מרולנו הכה בדופן כלי מלכות ומספר חור
למעלה כמ"ג לעיל והוא כבוד וחי' אור מלמד שלא נתקיים רק
שגנו למעלה כמ"ג לעיל ולכן וחי' אור הוא כבוד **רחק** במספר
השוא שחשם חור למעלה : והנה כבר נבאר כלל גדול
כי לעולם האורות העלונים חף שמתחלקי ממקום מניחים
רשומם במקום כלי שיקלו לכוז למקום הראשון כמ"ג זס
כבר למעלה ולכן זה האור הגדול שירד למטה וחי' היה רוח
דמחשבה כבוד החכמה והגיע עד למטה במקום שהיה שם כל
המלכות ושם הניח רישומו ועיקר האור חור למעלה כמ"ג וע"ז
הרישום נתקשר ברוח דמחשבה ע"י חרש לחיות מתחמדת
כבריה חדשה : ע"י תקופ חוץ השטי שהיא נקשרת ע"ז החוץ
כבוד הכתוב יש תקופ לאחריה ויטו ביום לגבול כמ"ג הכל
לקמן : והנה זה הרישום נשאר במקום המלכות וחלק עשירי מוטו
שהוא כבוד מלכות מזה הרישום ירד למטה במקום ג' עלמות
ב"ע כי לעולם המלכות של עלם העליון הוא יורד ומאחה
בעלמות שלמטה כמ"ג בשער ב' שהוא עיקר כבוד השתלשלות
העלמות לחיות טופס גען בתחלה כמ"ג הכל בחריכות : והנה
כבר נודע שבוד המלכות הוא כבוד ארץ ישראל : והנה זה הרישום
כבר נבאר שהוא בח' מיסוד החוץ החמישי שהוא יסוד הגנוט
בזיון סוף כמ"ג למעלה וזו רוח דמחשבה כבוד החמה : וז"ש ח"ל
חוריה דארץ ישראל מחבים והוא מובן : והשתה מבואר ממילא
מה שאמרנו עשרה קבין חכמה ירדה לעולם : הכוונה כי זה הרישום
שנשאר מאור רוח דמחשבה כבוד החכמה הוא כבוד קבין שהוא
כוד ק"ב חרובין כמ"ג בשער ב' ובו כבוד עשרה כפי' כי כל אור
שלמעלה הוא כלול מעשרה כמ"ג ירדה זה הרישום עד המלכות
שהיא יסוד עלום כבוד וט' חלקים מוטו היינו מזה הרישום
נטלה ארץ ישראל היא כבוד המלכות שנשאר שם ט' חלקים כ"ל
והיא כבוד ארץ ישראל כמ"ג וחלק העשירי ירד לכל העולם היינו
לכל השלשה עלמות בריאה וירר עשויה : והוא מובן :

ועתה נבא אל הביאור כי חתר שחור זה האור למעלה ושכר
רישומו למטה רמו כע"ר חל ספירות הבקר שטבו"ר
שיתפשט שניה למטה עד מקום המלכות והחכמה ובינה יבשו"ר חת
הבקר וזו ירד האור שנית לרך הכתר והכתר בחשר שהוא וך
מאור יכול לסובלו וחכמה ובינה אחר שהם מקבלים דרך מוסך כלי
הכתר יכלו גם כן לסובלו והגיע האור עד מקום השכרי גלים
עד שהגיע אל כלי המלכות ועל ידי שהיה בה כבר רישום זה האור
ועתה ב"ז אליה עיקר האור שהוא האורש שלו וזה האור כבר אמרנו
שהוא כבוד ד' מילואי הו"ה שם בהם ט' לחיות ועל ידי זה הטל
קמו כבוד תחיית המתים כבוד הכתוב הנבא בן חס על עלמות

היבשות הכלה לחמר מחדש רוחות בוחי הרוח : כי ד' רוחות הם
כוד ד' מילואי הו"ה ששם כוד ד' בחיות שבויה הכללי כמ"ג
למעלה וכסם ט' לחיות ועל ידי רוחות ה"ל קרבו עשה
אל עולם חול גדול מחור והכן זה : והנה תדע שמה שאמרנו שבת
ירדה עד עולם העשית הכוונה הוא כדי לעשות ככלים כמ"ג
ברוחה יורה עשית לקדשם לכאדם וכללים בקדושה כי מתחלה
כיו כבוד ארץ נעשו כמ"ג למעלה והיו למטה מקו הרוחם שהיה
הת' כמ"ג למעלה ועתה אחר שירדה שם המלכות ככללים בקדושה
ונק' גם כן בשם ארץ ישראל כבוד שאמרנו ו' שחבריהם ה"ל
למסעיו בכל אשר ידוך דתיב קוס התהקף לחיכה ולרחה
ואמרנו כדי שיהא טה לבבות לבני ובכל מקום אשר התהקף קוס
הארץ והנה ככלל ככלל ארץ ישראל : כי ארץ ישראל החמישי הוא
רק ירושלים בלבד שהיא מטונת נגד ירושלים של מעלה שהיא כבוד
המלכות כבוד הכתוב כענין שחברה לה יחדיו כמ"ג בשער
החיות : ושאר הארץ היה נכנס בשם ארץ נעשו ועתה נקדשה
ונק' בשם ארץ ישראל וה' שגמונו בריחה יורה עשית עליו גם
כן עם אור המלכות אחר שנתקנה ועלתה למעלה בחליטתה
עליו גם כן עמה למעלה מן קו הרוחב ושבו התה קרקע חליטת
כמ"ג בשער ב' ואור המלכות נתקנה בתחלה למטה בעולם עשית
על ידי אור שירד מיסוד הגנוט בחין כבוד כבוד י"ד וע"ז
כוד טפת חסד המתחלה בפומא לחמה שהוא כבוד רוח דמחשבה
כוד המכמה כבוד י"ד רבתי והוא כבוד הכתוב אשר עשיתי כבוד
רוקמתי בתחית ארץ : כי כבר אמרנו שבוד י"ד הוא כבוד
נקודות לכלילין בחד כבוד ס"ה שהוא כבוד חלק טיפין דלחודיה
ממוחה שילאה כבוד סגולתה וחי' אשר עשיתי בס"ה רוחות
בתחית ארץ כוד עלום עשית שנק' יהחית ארץ כי כל
שלמות בריאה יורה עשית כולם הם בשער ארץ נגד עולם
חליטות ועולם עשית שהיא החתומה מן ח' עלמות הוא נק' תחת
ארץ ושם נקמה ונתיירה כבוד התה' כבוד הכתוב נבאר
הקפחתי וגו' במבואר מהוך דברי הוהר : והנה כבר אמרנו
שבוד האור שירד מיסוד הגנוט בחין סוף בו כיו כללים ח"ח ששם
כוד ה' הו"ה המתקבלים כבוד : כבוד' וילקע יוסף חת
הנקפ' ה' כסף כמ"ג בשער ב' וע"ז נתקופ לשם הכר' ס
נראו קודם הריקון כמ"ג למעלה עתה נתוסף לו כבוד רוח
ונעשה חכמה הרוח לחבר מ"ה שהוא כבוד הכר' סוף חיי
יסוד הגנוט בחין סוף שבו רוח דמחשבה כוד שם מ"ה כמ"ג במקו
וזוה תבין כוד מאמרנו ו' ע"פ חלס הודות שמים ורף בהכרות
חד חתר חל תקרה בהבראם חלח בה' בראם : ועד חתר חל
תקרה בהבראם חלל בהבראם : ושניהם לדבר ח' נחפוטו שחמה
כי קוד' שירד זה האור מיס' הגנוט בח"ס כול הוא האור' שפטי' בס'
יסוד העפר קכללי וחיו יכול הוהר' קוס פעולה רק אחר שבו
עליו כוד אור הגנוט שהוא כוד רוח הכללי שבו נכללים כמ"ג
יסודות ח"מ"ג כבוד ג' נקודות הכלליים כבוד נקודת י"ד כבוד
ס"ה : ובוה האור חיו נכללים ח"ח שעי' נתקופ חות בהבראם
ועתה מובן כי מ' חתר חל וחר חל ח' ח' : ובוה תבין כוד
גדול מה שאמרנו ו' חכרס חיו מוליד הבראם מוליד : והוא ח' ח'
עפ"י דבריו : ועתה נבא לביאור ה"פ ביושע שהתחלתו ונכחה
לו פתח בפני עלמו :

**פתחו דרך א' בו יתבאר כוד יציאת
אברם מהרן**

כתיב לך מתחך וממולדך ומבית אביך אל הארץ ארץ
הארץ ויאשך לגו גדול והכרךך ואגדלם שוך ויהי
צרכה : הגה זה הכתוב הוא ששוי הכנה שהוא משנה סדר עולם
כי מתחלה היה נרף לכחוב מביית אביך והח' ממולדך והח' חת
מארץ : כדרך היוצאים מבית אביהם למדינה אררת שמפתח
יוצא מבית אביך והח' מתרחק וחר ויוצא מבית מולדתו שהוא
משפחתו הדרים בעיר אביו וכשזולה לעיר הוא יוצא מבית מולדתו
וח' מתרחק וחר מכל ארלו לארץ חרת ובחן הפך הסדר
חל לפי הדרוש שלנו הוא מבואר כבוד ג' ועתה הקדש
קטנה מתוך כתיבי האר"י ו' שפי' ע"פ כי מי גו' גדול וחי' ח'
ז' :

פני לעמידת העולמו' וכשעלה בראש השמש על בעל הרצון לחפש
 ואלו השמשות שהיא שמיטת הכסיון והערוף למטה אורו מן נקודת
 שהמציגה שהוא סוד מלכו' שבתלכו' מן עשר טפירות שהיו שורש
 שלהם נטו בחי' סוף ונסתלק האור ויתקף מעט מעט מן נקודת
 המציגת אל הגלדיים ונעשה מקום פני לעמידת העולמו' והאור
 שנסתלק נתקפל כפי זה המקום פני ונעשה כמו עפה כהדיון
 קנונה לכושיה מיניה וכוה המקום פני כאשר הרישום מן האור
 שנסתלק כמו שכתבתי בסוד לא זה שבינה עד שעשתה רושם :
 ומהו הרישום של אור כתבנו בזה

המקום פני ד' בחינת אורות זה המקום פני נקרא טהירו עילאה
 ואותן ד' בחינ' הם סוד כתר חכמה בינה מלכות שהוא סוד פנים
 ואחר ימין ומאל : וזה ה' שורש ל' אותיות הו"ה וד' יסודות
 אש מים רוח עפר : ומה שהיה מעבד את אור אין סוף שלא יכנס
 בטהירו ויחזור הדבר לכמות שהיה וגם אור הרישום שלא יסתלק
 מן הטהירו ועלה גם כן להדבק בשרשו זה נעשה על ידי ג'
 גבורות שהם בגי' שהבינה עשתה מסך מבדיל עגול כפי הטהירו
 שלא יכנס אור אין סוף תוך הטהירו ועל ידי הגבורה נהגזלם
 אור הרישום בתוך הטהירו כמ"ס בסוד מלך הכתר ברהקים
 והיסוד הוא המערב את אור הרישום עם אור הבינה ושע"י שואכים
 האורות שבטהירו אור מאין סוף זה המקף של הבינה הוא סוד
 אור סמ"ך ואחר כך נעשה מקף מרובע תוך העיגול סוד מ"ס
 שהיתה והמ"ך והמ"ס הוא סוד הו"ה אלה"ס : ואור הכתר אשר
 שכתבתי מן האורות שבטהירו שהוא סוד בחינת פנים עלה למעלה
 בעיורו במקום שאחר כך נפתח הפתח בטהירו עזה נק' ראש
 הטהירו אור חו"ב נתישב זה לימין וזה לשמאל שהם ב' בחינ'
 ימין ומאל והם עמדו תחת הכתר בחני טהירו עליונה ואור
 המלכות שהוא סוד בחינת האור ירדה למטה בחני טהירו תחתונה
 לפי שהיא סוד יסוד העפר שהיא למטה מן ג' יסודות אה"ס : וכל
 הכינים היו מערבים באור המלכות והם סוד מים הזדומים שרצו
 לשחת את הארץ עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא סוד הכינה על
 ידי ההוא שלהוביתא לחשה הולא מבוזינא דקדמיתא ואו ירדו
 בסגיון ויפרדו מן אור המלכות ועלתה המלכות למעלה גם כן
 בחני טהירו עליונה ובה היו נכללים כל שורש הנשמות ששורשם
 מבחינת האחר ואו נעשה קו ברוח הטהירו להבדיל בין הקודש
 ובין החול ובין הטהור ובין העמא וכל הכינים נשארו למטה תחת
 הקו שש מקום חשך ולמות ובין הכינים היו בהם אלה אורות
 קדושים אך שלא היו מבוררים הם עלו למעלה ונדבקו בשמאל הקו
 בסוד רגל ה' ומהם נעשה ג"ע ב"ע אחר שנבררו ועלו גם כן
 למעלה מן הקו אחר שנעשה התיקון כמו שאכתוב לקמן : וגם
 באלו הכינים נשארו למטה יש בהם איהו נישטת קדושת
 שנשארו במאבד בס"ה רחמי' דמעת העשוקים ואין להם מנחם כי
 זה היה לנרד הכבדת השמטה שמיטת הכסיון והערוף והם
 מתבררים ועולים מעט מעט על ידי מעשים טובים ולימות התורה
 וטובות תפלות ומתהקנים בכל יום בסוד המחדש בטובו בכל יום
 סמיו מעשה בראשית ואחר כך עשתה הבינה תנועה כי אור
 המלכות שהיא סוד יסוד העפר הף שעלתה מן המים הזדומים
 עד דיון היתה בסוד רפס ועיט ואינה ראויה לזריעה לכן עשתה
 הבינה תנועה ומן התנועה נולד הרוח סוד יסוד האור ומן האור
 יצא מים כי סוד האור הוא סוד התגלות אור הכתר שנתגלה מחמת
 תנועת הבינה כמו שכתבתי ואו השמש יצא על הארץ ויאלו מים מן
 האבנים מתגלות סוד אבני בהו כי אחר שורח השמש על הארץ
 התחילה הארץ להשייבש מלימותה ואו יוצאים מהם חידים בסוד
 קצוב ואז יעלה מן הארץ הרי מים מרוח : ומן המים יצא אש
 על ידי ריחת השמש במים יצא אש הרי אש ממים הרי נתגלו ג'
 יסודות אה"ס : ואותן שלשה יסודות הוא סוד גדולה גבורה תפארת
 שבטהירו שנתגלו למטה תחת כתר חכמה בינה ואור המלכות שהיא
 סוד יסוד העפר שהיתה מתחלה בסוד רביעית עתה ירדה תחת
 אה"ס ונעש' בסוד שביעית ואחר כך נתפשט הכתר כמו
 קו על לעשה עד קו הרוחב וכלל בחוטו הג' יסודות אה"ס וגם
 אור המלכות היינו איהו בנחא ואיהי בסוד ואחר כך נתקפל הכתר
 חזיו בחזיו ונתן איהו האורות לחו"ב והחו"ב נתייחדו יחד ואו
 נחוקף כח בחמ"ס ויאלו מתוך הבינה ונתגלו והולידו דוגמתם
 קצוב סוד כה"ס שבטהירו ואו נתגלה אה"ס של הו"ה שהוא סוד ו"ק

גג"ת ל"ה ואו הארצה אור המלכות שהיא יסוד העפר לירד עד
 למטה תחת נח כוד יסוד כי הם גם כן דוגמת אה"ס ואיהו יסוד
 העפר : ולכן לעולם הנח הוא יסוד בחינם בסוד תוכפת כמו
 שאכתוב לקמן בשער ה' הרי עתה המלכות בסוד עשירית והרי
 נשלחו עשר ספירות בטהירו עילאה : ואחר שהת' לא ה' יכול
 לעלות למעלה כמו גדולה גבורה כי לא היה יכול להשייבש סודך
 לאור הכתר שהוא אור פשוט שאינו יכול לבוא לידי יור' והיטך
 ליכס רחוק מאור הכתר תחת גדולה גבורה ובין אור הכתר
 והתפארת זה האור נקרא דעת ואור מעט דוזה לתפארת שהוא
 מעט עגלס יתקף מאור הכת' עצמו אבל לא בא לידי יור' גמור :
 וכוה תבין מה שאמרנו שהדעת לא נחשב לכפירה בפני עצמה
 רק שהוא התגלות הכתר : אבל כאן בטהירו עילאה נחשב
 גם כן לכפירה שעם הדעת נחשב ל"ה אורות וכלם היו בסוד
 מלכו' כי טולס נעשו מרשימו אור המלכות וכלם הם בחינת
 יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שנתגלו סוד חיד מים אש היינו
 כי גם כל יסוד הוא כלול מארבע יסודות והם סוד אה"ס שביסוד
 העפר ולפי שכלם היו בסוד יסוד העפר ולית לה עגרימה כלום
 הוצרכה הבינה לפתח פתח במקף המקף כדי שיבא בטהירו
 מאור יסוד הגנוז שבו טפת חסד מאור רוח דמחשבה שהוא סוד
 תלת טיפין דלודריקו מתוחא עילאה סוד התקנה הגנוזה בחין
 סוף והוא כולל ג' יסודות אה"ס הכלולים ביסוד האור שהוא
 הראשון שמתנו יוצאים כל השלשה אור מים אש : ואחר שנתפתח
 הפתח ירד האור במרוצה גדולה בסוד טפת ורע הורה כחך
 בסוד הכתוב אור ורע לנדוק ולא יעלו האורות שבטהירו לקבלו
 והכה למעלה ככלי המלכות ומתקף שירד במרוצה חור לאחוריו
 ועמד בפתח הטהירו בסוד והוא יושב פתח האוהל וביעו פגם
 לאורות הטהירו כל אחד לפי ענינו היינו מנע פגם בג' ראשונות
 ומיתה בשבעה מלכים ועילוף באור המלכות והרישום מאור רוח
 דמחשבה סוד התקנה נשארו למטה ט' חקים בקרקע אה"ס סוד
 ארץ ישראל וחלק עשירי ירד עם אור המלכות למטה עד עולם
 העשיה ועל ידי זה הרישום היכה ויטלה המלכות לעלות למעלה
 בסוד חטת תקות השני בסוד הכתוב ויש תקוה לאחרי'ק וטבו
 בנים לבבול' וזה השבירה שהיא בשבעה מלכים היא סוד שביעית
 הגומלת פת"ס במקומו : ואחר כך ירד פעה שנית האור שהוא
 סוד ט"ל אורות שהם סוד ד' מילואים ע"ב כ"ג מ"ה ב"ן שיש
 בהם ט"ל אותיות ועל ידי זה העל סוד אה"ס המתים : ונעשו כל
 האורות בסוד מעשה תרכבה היינו זה מרכב לוח זה לוח כיו
 הח"ב הגביש את הכתר ונגשו לו מרכבה בסוד הכתוב סולת
 לרוכב בערבות בי"ה שמו והשבעה אורות שהוא סוד ת"ת הכולל
 אותם הלפשו את ח"ב והמלכות הלבושה את הת"ת בסוד נקמה
 הסוכב גבר ותקפו כל האורות על ידי זה האור מרוח דמחשבה
 שירד דרך הפתח ונעשה להם בסוד פנימי ומקף היינו אור
 הפנימי הוא סוד הכתר ונגשו לו מרכבה בסוד הכתוב סולת
 המקף נעשה מן כ"ב אותיות שכלל אות ואות יש בהם רל"ה
 פנים ורל"ה אחר ונעשה המקף בסוד פנים ואחר היינו י"ה
 אותיות מן אה"ס עד כ"ב וכלל ששס"ה אותיות נעשו מקיפי
 פנימיים לי"ה אורות שבטהירו וי"ה אותיות מן ל' עד ת' נעשו
 מקיפי אחרים גם כן לי"ה אורות שבטהירו ובפנימי' הכתוב
 של רל"ה עשרים הם ח"ל ב"ס וגו' סוד אור יסוד ויהי' שהם
 קהאחרים המרכז שלש ל"ה מ"ב בסוד אור חור : ונגד כל
 מרכז יש באור הפנימי שהוא קו הושר סוד ט"ל אורות ניד כל
 מרכז פנימי ב' אותיות יה"גם ב' אותיות מן ב' מילואים
 ע"ב ס"ג ונגד כל מרכז אחר עמדו ב' אותיות ו"ה וגם ב' אותיות
 מן ב' מילואים מ"ה ב"ן כמו שהצתי קך היות למעלה ועוד השיב
 ידי לצייר זה האור בקיור בשער ה' : הרי כי נתמלל
 הטהירו כולו אור גדול מבית ומחוץ תלפז זכב טהור סוד אור
 מרוח דמחשבה שיש בו אדמומיה אבל הוא טהור בסוד טלף
 דכחולחל כמו שאכתוב בשער ה' :

וכוה משלש שער אורח צדיקים : בעזרת גמור ויחיקים : ואו יוציא
 לתפשי לאשרים צדיקים : ב"ב אה"ס :